

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ

Dosar nr. 33627/3/2018

SENTINȚA PENALĂ NR.241/2023
Ședința publică de la 06 Martie 2023
Tribunalul constituit din:
Președinte: Sorin-Vasile Ivanciuc
Grefier: Aurelia Itie

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -
Direcția Națională Anticorupție este reprezentat de **procuror Violeta Alestar.**

Pe rol se află judecarea cauzei penale privind pe inculpații **OPREA GABRIEL, MAZILU PETRE** și **S.C. GENERAL MPM IMPEX S.R.L.**, trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 905/P/2015 din data de 27.04.2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de ucidere din culpă (art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal).

Dezbaterile și susținerile în fond au fost încheiate în încheierea de ședință de la 21 decembrie 2022, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit termen pentru pronunțare la data de 31 ianuarie 2023, după care s-a amânat pronunțarea la data de 17.02.2023, la data de 27.02.2023, la data de 01.03.2023, la data de 03.03.2023 și la data de astăzi, când a dispus următoarele:

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

La data de 9 octombrie 2018 a fost înregistrat pe rolul Tribunalului București-Secția I Penală, sub nr. 33627/3/2018, rechizitoriul nr. 905/P/2015 din data de 27 aprilie 2018, emis de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție Secția de Combatere a Corupției, prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Oprea Gabriel, Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. pentru săvârșirea infracțiunii de *ucidere din culpă în formă agravată*, faptă prevăzută și pedepsită de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

Potrivit actului de sesizare a instanței, inculpatul Oprea Gabriel, începând cu preluarea, la data de 23 ianuarie 2014, a funcției de ministru al afacerilor interne, a dispus - cu încălcarea dispozițiilor legale privind însoțirea demnitarilor de către poliția rutieră - însoțirea sa permanentă de către un dispozitiv de poliție rutieră, iar din luna iunie 2015 a dispus ca din acest dispozitiv să facă parte și un polițist rutier motociclist, și a impus ca deplasarea acestui dispozitiv de însoțire să se facă cu viteze foarte mari, punând astfel polițiștii rutieri care executau aceste misiuni de însoțire într-o situație permanentă de risc de accident de circulație, faptă care a avut ca urmare producerea la data de 20 octombrie 2015 a unui accident de circulație în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat.

În sarcina inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. s-a reținut că, prin încălcarea dispozițiilor legale privind executarea semnalizării rutiere, nu au luat măsuri pentru instruirea angajaților cu privire la modalitatea corectă de realizare a semnalizării rutiere aferente lucrărilor executate pe partea carosabilă și au pus la dispoziția angajaților semne rutiere realizate artizanal, neconforme standardelor de siguranță, faptă care a avut ca urmare realizarea total necorespunzătoare a semnalizării rutiere aferente unei lucrări executate pe strada Știrbei Vodă, punând astfel participanții la trafic care circulau pe această arteră de circulație într-o situație de risc de accident de circulație, faptă care a avut ca urmare producerea la data de 20 octombrie 2015 a unui accident de circulație în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat.

Conform actului de sesizare, faptele descrise mai sus întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de *ucidere din culpă în formă agravată*, faptă prevăzută și pedepsită de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

Situația de fapt reținută în rechizitoriul este fundamentată în mod determinant prin raportare la următoarele mijloace de probă administrate în cursul urmăririi penale: raportul de expertiză criminalistică nr. 419 din data de 16 decembrie 2015 emis de I.N.E.C.-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București; raportul de expertiză criminalistică nr. 4 din data de 11 ianuarie 2016 emis de I.N.E.C.-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București; raportul de expertiză tehnică judiciară din data de 15 aprilie 2016; raportul de expertiză medico-legală necropsică; procesul verbal de cercetare la fața locului întocmit de organul de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București și planșa foto aferentă declarațiile martorilor (...); declarațiile inculpatului Mazilu Petre; comunicările radio efectuate de către lucrătorii de poliție care asigurau însoțirea inculpatului Oprea Gabriel; înscrisuri (Registrul evidență delegații, documente contabile aparținând inculpatei General MPM Impex S.R.L. etc.).

Subsecvent emiterii rechizitoriului, dosarul a fost înaintat în baza dispozițiilor art. 40 alin. (1) și cele ale art. 48 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală Înaltei Curți de Casație și Justiție spre competență soluționare.

În cursul desfășurării procedurii de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a invocat din oficiu excepția referitoare la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție în caz de schimbare a calității inculpatului, iar prin încheierea nr. 348 din data de 8 iunie 2018 cauza a fost trimisă spre competență soluționare Judecătoria Sectorului 1 București.

Examinând competența Înaltei Curți de Casație și Justiție prin raportare la cerința prevăzută de art. 48 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în considerentele încheierii pronunțate judecătorul de cameră preliminară a reținut în esență că printre atribuțiile de

serviciu ale inculpatului Oprea Gabriel, ce deținea funcția de ministru al afacerilor interne și calitatea de senator, circumscrise prevederilor art.7 alin. (1) și alin. (3)-(5) din Ordonanța de Urgență nr. 30/2007 din 25 aprilie 2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările ulterioare publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 8 noiembrie 2016 și art. 1, 9, 10, 35 și 42 alin. (1) din Legea nr. 96/1996 din 21 aprilie 2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, cu modificările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial nr. 380 din 3 mai 2006, nu se regăsesc și atribuțiile efective de conducere a autoturismului, (inculpatul se afla în autoturism ca persoană transportată, ca urmare a funcției și calității deținute), precum și nici cele concrete, de însoțire a autoturismului în care se afla, de către un dispozitiv în coloană (respectiv stabilirea directă, de o manieră efectivă a componenței numerice și individuale a persoanelor, felul de alcătuire al dispozitivului, amplasarea concretă în cadrul dispozitivului și desemnarea nominală a polițistului rutier Gigină Bogdan-Cosmin, indicarea concretă a vitezei de deplasare și traseele de urmat), neexistând așadar un raport direct între exercitarea atribuțiilor de serviciu și fapta pretinsă a fi comisă de către acesta, respectiv aceea de ucidere din culpă a polițistului rutier Gigină Bogdan Cosmin, în condițiile în care așa cum se reține în rechizitoriu în mod constant, moartea acestuia a survenit într-un accident rutier.

Cu alte cuvinte, s-a constatat că în reglementările atribuțiilor de serviciu, ce decurg din funcția de ministru al afacerilor interne și calitatea de senator deținute de inculpatul Oprea Gabriel, nu există situații prevăzute ca în exercitarea lor să poată cauza moartea persoanelor, așa încât nu există nicio legătură, respectiv un raport direct între exercitarea lor, cu fapta de a ucide, având ca rezultat, producerea suprimării vieții, din culpă a victimei Gigină Bogdan Cosmin.

După înregistrarea cauzei pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București, judecătorul de cameră preliminară din cadrul acestei instanțe a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale a Judecătoriei Sectorului 1 București, iar prin încheierea penală din data de 25 septembrie 2018 a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București.

Pentru a pronunța o atare soluție, judecătorul de cameră preliminară a reținut că infracțiunile cu privire la care urmărirea penală a fost efectuată de către Direcția Națională Anticorupție, dacă nu sunt date prin lege în competența altor instanțe ierarhic superioare, sunt de competența materială în primă instanță a tribunalului, astfel cum prevăd în mod imperativ dispozițiile art. 36 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală.

Prin încheierea de cameră preliminară din data de 29 noiembrie 2019, rămasă definitivă prin respingerea contestațiilor formulate de inculpați și părțile responsabile civilmente Guvernul României și Ministerul Afacerilor Interne, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului București a constatat competența materială și teritorială a Tribunalului București, legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, dispunând începerea judecății.

La termenul de judecată din data de 22 octombrie 2020, ulterior citirii în extras de către grefierul de ședință, conform art. 374 din Codul de procedură penală, a actului de sesizare a instanței, instanța i-a întrebat pe inculpați dacă solicită ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, aducându-li-se la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10) Cod procedură penală, iar în urma răspunsului negativ dat de aceștia a dispus ca judecata să se facă potrivit procedurii de drept comun (filele nr. 216-224, vol. I, dosar instanță).

În cursul cercetării judecătorești au fost încuviințate și administrate următoarele mijloace de probă: declarațiile inculpatului Oprea Gabriel (filele nr. 24-26, vol. II, fila nr. 194,

vol. III, dosar instanță); declarația inculpatului Mazilu Petre (filele nr. 101-103, vol. VI, dosar instanță); declarația părții civile Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca (filele nr. 5-6, vol. II, dosar instanță); declarația părții civile Gigină Cornel-Relucă (filele nr. 7-8, vol. II, dosar instanță); declarația părții civile Gigină Carmen (fila nr. 23, vol. II, dosar instanță); declarația martorului (.....)

STIRIPEDESURSE

În cursul judecății, inculpatul Oprea Gabriel a formulat o cerere de schimbare a încadrării juridice dată faptei pentru care s-a dispus trimiterea sa în judecată, din infracțiunea de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal, în infracțiunea de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin. (1) din Codul penal, cerere respinsă prin încheierea de ședință din data de 15 decembrie 2022 (filele nr. 84-88, vol. VII, dosar instanță).

Examinând probatoriul administrat în cauză atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, Tribunalul reține ca fiind dovedită următoarea situație de fapt:

În perioada 23 ianuarie 2014 – 9 noiembrie 2015 inculpatul Oprea Gabriel a deținut funcția de ministru al afacerilor interne și pe cea de viceprim-ministru pentru securitate națională. La preluarea mandatului de ministru al afacerilor interne de către inculpatul Oprea Gabriel, însoțirea demnitarului se realiza de către un echipaj de poliție rutieră format dintr-un singur agent de poliție (șoferul autospecialei), situație existentă și în cazul anteriorilor miniștri ai afacerilor interne. Tribunalul consideră relevantă menționa că însoțirea cu titlu permanent a miniștrilor afacerilor interne de către echipajele poliției rutiere a debutat anterior anului 2011, fără a se putea stabili data exactă (*declarațiile martorilor audiați sunt contradictorii sub acest aspect*), rolul acestora fiind acela de a asigura fluidizarea deplasării demnitarului.

Însoțirea permanentă a miniștrilor afacerilor interne de către echipaje de poliție rutieră este confirmată de martorii audiați în cauză (...).

Deși Parchetul susține că anterior numirii inculpatului Oprea Gabriel în funcția de ministru al afacerilor interne însoțirea miniștrilor se realiza, cu titlu excepțional, în acord cu dispozițiile art. 223 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, această constatare este apreciată de Tribunal ca inexactă, fiind infirmată de depozițiile martorilor la care s-a făcut referire mai sus.

Relevanță deosebită sub acest aspect prezintă atât declarația martorului (...), șeful Serviciului Operativ Special din cadrul Brigăzii Rutiere (serviciu în cadrul căruia funcționa Biroul pentru însoțiri și misiuni speciale), cât și declarațiile celor doi lucrători de poliție desemnați inițial să asigure însoțirea miniștrilor afacerilor interne, astfel:

„Pentru ministrul de interne, aproximativ din 2005-2006, există un echipaj de poliție rutieră din cadrul Serviciului Operativ Special-care la acea vreme se numea Serviciul 1 care îl însoțește permanent. Nu știu cu exactitate, dar cred că a existat o solicitare a ministrului de la acea vreme în baza căreia s-a permanentizat însoțirea. Toți miniștrii de interne de atunci încolo, fără excepție, au beneficiat de asemenea însoțire, serviciul fiind executat de aceiași oameni ca titulari, respectiv ASP B.S. și ASP F. V.”- declarație martor din data de 12.11.2015;

„Cred că din anul 2008 sau 2009 am fost desemnat să particip la activitatea de însoțire a ministrului de interne. Cred că atunci când a debutat această activitate, ministru era domnul David. Această activitate se desfășura cu o mașină de poliție inscripționată condusă de un agent de poliție. Eu lucram alternativ, o zi de serviciu și una liberă, cu colegul meu V. F.”- declarație martor B.S. din data de 18 ianuarie 2017;

„Din anul 2007 Brigada de Poliție Rutieră a început să asigure o activitate de însoțire a ministrului de interne în București. Pentru efectuarea acestei activități, am fost desemnați eu și colegul meu B.S....Eu și colegul meu B.S. foloseam aceeași mașină, noi lucrând alternativ, fiind o zi de serviciu și o zi liberi. Inițial, mașina o țineam parcată la sediul Brigăzii de Poliție Rutieră, iar la un moment dat la solicitarea mea și a colegului meu B.S. mașina a început să fie ținută la sediul M.A.I. pentru a putea fi folosită mai ușor”- declarație martor F.V. din data de 17 ianuarie 2017;

În sensul celor reținute mai sus este și depoziția martorului D.L., director al Direcției Rutiere din cadrul Inspectoratului General al Poliției la data preluării funcției de ministru de către inculpatul Oprea Gabriel, care a confirmat că miniștrii afacerilor de interne au beneficiat de însoțirea unui echipaj al poliției rutiere în mod constant, astfel:

„Cunosc faptul că începând cu anul 2011, ministrul de interne a beneficiat de însoțirea unui echipaj al Poliției Rutiere, cu caracter de constanță, în sensul că s-a hotărât că un echipaj de poliție rutieră al Brigăzii de Poliție Rutieră să staționeze într-un post fix, în apropierea sediului Ministerului de Interne, și acest echipaj să însoțească mașina ministrului de interne la solicitarea acestuia, în deplasările efectuate în București, către Guvern, Parlament, Palatul Prezidențial sau alte instituții”- declarație din data de 24.10.2017.

Tribunalul admite că depozițiile unora dintre martorii menționați mai sus reliefează că, anterior preluării portofoliului de către inculpatul Oprea Gabriel, echipajul de poliție rutieră nu însoțea demnitarii la toate deplasările efectuate, însă această împrejurare nu constituie un criteriu relevant pentru a conchide că activitatea de însoțire a foștilor miniștrii de interne s-a realizat cu caracter excepțional, așa cum s-a reținut în rechizitoriu, de vreme ce Brigada Rutieră a desemnat cu titlu permanent un echipaj de poliție rutieră exclusiv pentru această activitate. Ceea ce însă se poate reține este că însoțirea miniștrilor afacerilor interne în deplasările efectuate s-a realizat cu echipaje ale poliției rutiere, aflate la dispoziția discreționară a acestora, atât înainte, cât și după investirea în funcție a inculpatului Oprea Gabriel.

Privit depozițiilor agenților de poliție rutieră desemnați să asigure însoțirea ministrului afacerilor interne, comunicarea pe parcursul deplasărilor dintre aceștia și ofițerul de protecție al ministrului (“*aghiotant*”) s-a realizat inițial prin intermediul telefonului mobil, iar apoi prin stație, pe canalul POL-RUT B1. Întrucât legătura telefonică între ofițerul de protecție al ministrului și conducătorul autospecialei de poliție se realiza cu dificultate, acesta din urmă fiind preocupat să conducă autospeciala în condiții de siguranță, dar și să folosească stația pentru a comunica cu colegii săi aflați în teren, la scurt timp după preluarea portofoliului de

ministru al afacerilor interne de către inculpatul Oprea Gabriel, echipajul de poliție rutieră care asigura însoțirea ministrului a fost format și dintr-un ofițer din cadrul Brigăzii Rutiere. Măsura a fost dispusă de conducerea Brigăzii Rutiere la solicitarea expresă a ofițerului de protecție a ministrului afacerilor interne.

Începând cu data de 29 iunie 2015, dată la care inculpatul Oprea Gabriel îndeplinea temporar și atribuțiile de prim-ministru, dispozitivul de însoțire a fost compus și dintr-o motocicletă a poliției rutiere, condusă de un agent de poliție rutieră, fiind relevant de menționat că și anterior acestei date, atunci când era necesar, ofițerul din echipajul de poliție solicita sprijinul unor motocicliști rutieri. Ulterior acestor date, până la producerea accidentului rutier, motociclistul rutier a rămas permanent în componența dispozitivului de însoțire a ministrului afacerilor interne.

La momentul preluării funcției până în luna iulie 2015 protecția ministrului afacerilor de interne era asigurată de ofițeri din cadrul Serviciului de Protecție și Pază, conform Legii nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază. Ulterior acestui moment, activitatea de protecție a inculpatului Oprea Gabriel nu s-a mai realizat de către ofițerii Serviciului de Protecție și Pază, ci de către o subunitate a Direcției de Informații și Protecție Internă din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, anume Diviziunea Protecție Personal, context în care deplasarea a început să se facă cu un autoturism marca Audi cu numărul de înmatriculare B 101 DPP.

Așadar, începând cu această perioadă (inclusiv la data de 20 octombrie 2015), deplasările inculpatului Oprea Gabriel pe raza municipiului București și a județului Ilfov s-au realizat în cadrul unui dispozitiv constituit din autoturismul marca Audi, cu numărul de înmatriculare B 101 DPP, cu care se deplasa demnitarul, o autospecială aparținând Brigăzii Rutiere în care se afla un echipaj format dintr-un agent de poliție (șofer) și un ofițer, precum și un motociclist rutier ca antemeșgător.

La data de 20 octombrie 2015, data producerii accidentului rutier, victima Gigină Bogdan-Cosmin se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, executând misiunea de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel, în calitate de motociclist rutier.

În jurul orei 18:15, după terminarea programului de lucru, inculpatul Oprea Gabriel, însoțit de dispozitivul din care făcea parte și victima Gigină Bogdan-Cosmin, s-a deplasat de la locuința sa, situată pe strada Dr. Robert Koch, în cartierul Cotroceni, la U.M. 0461 a Serviciului Român de Informații, iar de aici din nou către locuința sa. Potrivit imaginilor video surprinse de camerele de supraveghere instalate în incinta U.M. 0461 a Serviciului Român de Informații, autoturismul inculpatului Oprea a pătruns în interior la ora 18:28:50 și a părăsit această locație la ora 18:51:49.

În continuare, așa cum rezultă din imaginile video surprinse de camerele de supraveghere exterioare ale Poliției Locale Sector 1, coloana oficială a inculpatului Oprea Gabriel a intrat pe DN1, venind din strada Jandarmeriei, iar de aici, traseul urmat de coloana inculpatului Oprea Gabriel a fost următorul: intersecția dintre strada Jandarmeriei și șoseaua București-Ploiești, apoi șoseaua București-Ploiești (până la Piața Pieței Libere), șoseaua Pavel Dimitrievici Kiseleff (până la Piața Arcul de Triumf), b-dul Mareșal C-tin Prezan (până la Piața Charles de Gaulle), b-dul Aviatorilor (până la Piața Victoriei), strada Buzești (până la intersecția cu Știrbei Vodă), apoi Știrbei Vodă (către intersecția cu Splaiul Independenței până la locul accidentului). În ultima intersecție dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei, cea imediat anterioară locului accidentului, coloana oficială a inculpatului a ajuns la ora 19:01:37.

Coloana oficială a inculpatului Oprea Gabriel a parcurs această distanță, de aproximativ 10 km, într-un interval de 10 minute și 7 secunde, viteza medie de deplasare fiind de 59.41 de

km/oră. Pe parcursul acestei deplasări, aproape toate intersecțiile de pe traseu, începând cu cea de la Piața Presei Libere, au fost asigurate cu agenți de poliție (au fost asigurate 19 intersecții, folosindu-se în acest scop un număr de 27 de polițiști rutieri).

Pe timpul deplasării a început să se întunece și să plouă ușor, carosabilul fiind ud. La ora 19:01:37 coloana inculpatului Oprea Gabriel a traversat intersecția dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei, iar în momentul imediat următor s-a produs impactul motocicletei cu amenajările rutiere temporare aferente unei lucrări de intervenție efectuate în carosabil, în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat.

Tribunalul notează că, ulterior parcurgerii de către motocicletă a intersecției, imaginea acesteia a fost obturată de un autobuz care se deplasa în aceeași direcție, dar pe sensul opus, astfel încât impactul nu a fost surprins de camera de supraveghere video amplasată în intersecție.

În zona producerii accidentului, circulația se desfășoară pe două sensuri de deplasare, fiecare având câte trei benzi de circulație. La momentul producerii accidentului de circulație victima Gigină Bogdan-Cosmin circula pe banda a treia a sensului său de mers, martorii audiați în cauză confirmând că aceasta era modalitatea uzuală de deplasare a motocicliștilor din compunerea coloanelor oficiale.

În ceea ce privește obstacolele de pe carosabil cu care a intrat în coliziune motocicleta condusă de victima Gigină Bogdan-Cosmin, Tribunalul reține că acestea erau reprezentate de un ansamblu de mijloace de semnalizare temporară și garduri de protecție aferente unei lucrări efectuate pe partea carosabilă de către societatea comercială General MPM Impex S..R.L. în beneficiul Distrigaz Sud Rețele S.R.L. Lucrarea executată a constat în săparea a trei gropi în suprafața carosabilă, pe sensul de mers către Splaiul Independenței, pe banda a treia de circulație. Această lucrare a fost efectuată în baza unui aviz de intervenții în domeniul public eliberat de către Direcția Utilități Publice din cadrul Primăriei Municipiului București, în urma comunicării de către societatea Distrigaz Sud Rețele S.R.L. către această direcție a unui anunț de intervenție.

Tribunalul constată că locul producerii accidentului a făcut obiectul a două activități de cercetare la fața locului, prima efectuată de către lucrători din cadrul Brigăzii Rutiere-Serviciul Accidente Rutiere, în intervalul orar 19:20-22:30, iar cea de-a doua de către o echipă operativă formată dintr-un procuror criminalist din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, lucrători de poliție din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București-Serviciului Omoruri și criminaliști din cadrul Brigăzii Rutiere, în intervalul orar 20:15-23:50. Constatările rezultate în urma ambelor procedee probatorii sunt concordante sub toate aspectele și complementare, cu excepția lungimii segmentului de drum în care au fost desfășurate indicatoarele rutiere temporare de semnalizare a lucrării de intervenție efectuate.

Astfel, Tribunalul reține că prima groapă, cu dimensiunile de 1,50 m/1,50 m și o adâncime de 1,85 m a fost săpată la o distanță de aproximativ 67 metri de intersecția dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei, având ca reper bordura Căii Plevnei, iar lungimea de desfășurare a întregii lucrări (cele trei gropi) a fost de aproximativ 12,4 metri. Lucrarea a fost împrejmuită cu garduri metalice ce aveau aplicate în zona mediană o bandă de culoare galbenă, din folie, inscripționată „Distrigaz Sud-Pericol de explozie-Lucrăm pentru siguranța dumneavoastră”, iar la capătul acesteia (pe ultimul gard metalic poziționat longitudinal lângă axul drumului, pe partea stângă a lucrării) a fost atașată o lampă de semnalizare cu lumină intermitentă de culoare galbenă, care funcționa normal la momentul cercetării la fața locului. De asemenea, lângă gardurile laterale, pe banda a doua de circulație, lângă marcajul

longitudinal simplu discontinuu dintre benzile doi și trei, au fost amplasate două indicatoare mobile cu semnificația „Ocolire”.

Pe partea carosabilă, de la prima groapă înapoi (direcția Calea Plevnei) au fost dispuse patru indicatoare rutiere temporare de semnalizare a lucrării de intervenție, după cum urmează: unul cu semnificația „Ocolire”, unul cu semnificația „Drum în lucru”, unul cu semnificația „Limitare de viteză 30 km/h” și ultimul (primul din direcția de deplasare a victimei) cu semnificația „Drum în lucru”. Indicatoarele rutiere au fost stabilizate cu saci umpluți cu mixtură asfaltică, fixați la baza suportului metalic.

Cele patru indicatoare rutiere temporare au fost amplasate pe o distanță de aproximativ 11,4 metri conform procesului-verbal de cercetare la fața locului întocmit de echipa coordonată de procurorul criminalist din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, respectiv aproximativ 18,3 metri conform procesului-verbal întocmit de echipa din cadrul Brigăzii Rutiere-Serviciul Accidente Rutiere, acest aspect reprezentând singura incongruență despre care s-a făcut referire mai sus (*chestiunea distanței pe care au fost amplasate indicatoarele rutiere nu prezintă însă o importanță covârșitoare în economia cauzei pentru argumentele care vor fi arătate cu ocazia analizei cauzalității reținute în actul de sesizare*).

Victima a parcurs intersecția dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei cu o viteză medie de 84 km/oră, iar la părăsirea intersecției a accelerat pentru a ajunge în următoarea intersecție (dintre strada Știrbei Vodă și Splaiul Independenței) cu suficient timp înainte de restul coloanei inculpatului Oprea Gabriel și a dirija la nevoie, circulația rutieră.

Pentru stabilirea vitezei de deplasare a motocicletei, s-a dispus efectuarea unei expertize criminalistice pe baza imaginilor înregistrate de camerele publice de supraveghere administrate de Poliția Locală Sector 1, raportul de expertiză criminalistică nr. 419 din data de 16 decembrie 2015 emis de I.N.E.C.-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București concluzionând că, în momentul imediat anterior producerii accidentului, adică în momentul traversării intersecției străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei, viteza medie a motocicletei conduse de victima Gigină Bogdan-Cosmin a fost de 23,5 m/s, echivalentul a 84 km/oră (filele nr. 412, vol. V, d.u.p.).

Viteza medie a motocicletei la traversarea intersecției dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei este confirmată și de expertiza criminalistică dispusă în cursul cercetării judecătorești (filele nr. 167-180, vol. III, dosar instanță). De altfel, chestiunea privind viteza motocicletei la traversarea intersecției nu a făcut obiectul vreunei controverse în cursul cercetării judecătorești.

Pe strada Știrbei Vodă, sensul de mers către Splaiul Independenței (*direcția de deplasare a coloanei oficiale*), după banda dedicată virajului la dreapta dinspre Calea Plevnei, pe trotuarul din partea dreaptă, la momentul producerii accidentului era amplasat indicatorul de limitare de viteză la 60 km/h.

Din cuprinsul raportului de expertiză întocmit de către Institutul Național de Expertize Criminalistice în cursul urmăririi penale mai rezultă că, la trecerea prin intersecție, motocicleta a rulat pe o traiectorie rectilinie care, continuată dincolo de intersecție, către locul producerii accidentului, se încadrează pe banda trei de mers, în sensul de deplasare.

Potrivit declarației martorului F.C., care în momentul producerii accidentului rutier se deplasa pe trotuarul din zona Casei Radio, situată în proximitatea lucrărilor de intervenție, victima Gigină Bogdan-Cosmin a redus viteza până în intersecția cu Calea Plevnei, posibil pentru a se asigura, după care a accelerat către intersecția cu Splaiul Independenței, împrejurare în care a acroșat indicatoarele și grilajul metalic care înconjură lucrările efectuate pe partea carosabilă. Depoziția aceluiași martor a evidențiat și faptul că

acesta nu a observat ca motocicleta să frâneze sau să facă vreo manevră de evitare a obstacolelor de pe carosabil. În același sens, nici ceilalți martori aflați în apropiere la momentul accidentului nu au auzit zgomote specifice frânării, iar cu prilejul cercetării la fața locului nu au fost identificate urme de frânare.

Din raportul de expertiză criminalistică nr. 4 din data de 11 ianuarie 2016 emis de I.N.E.C.-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București întocmit ca urmare a dispunerii în cursul urmăririi penale a unei expertize criminalistice traseologice, rezultă că procesul de dezechilibrare a motocicletei a fost cauzat de intrarea acesteia în contact cu indicatoarele rutiere temporare și grilajele care asigurau lucrarea efectuată pe partea carosabilă (filele nr. 16-31, vol. V, d.u.p.).

Potrivit raportului de expertiză tehnică, întocmit în cursul urmăririi penale cu privire la motocicleta implicată în accidentul de circulație, la momentul producerii accidentului rutier autovehiculul se afla într-o stare tehnică corespunzătoare, concluzie care este concordantă cu cea rezultată în urma examinării tehnice a motocicletei de către reprezentanții Automobile Bavaria-Departamentul Moto (filele nr. 12-28, nr. 30, vol. VI, d.u.p.).

Din raportul de expertiză medico-legală necropsică întocmit de Institutul Național de Medicină Legală a rezultat că moartea lui Gigină Bogdan-Cosmin a fost violentă și a fost cauzată de hemoragia meningo-cerebrală consecința a unui traumatism cranio-cerebral și facial cu fractură craniană, în cadrul unui politraumatism complex. S-a mai concluzionat că leziunile traumatice constatate la autopsie s-au putut produce prin lovire de corp dur, iar examenul toxicologic a relevat o alcoolemie de 0,00 g ‰ (filele nr. 39-43, vol. VI, d.u.p.).

Cercetarea locului în care s-a produs evenimentul rutier a mai pus în evidență următoarele elemente de fapt cu relevanță în stabilirea dinamicii producerii accidentului:

- motocicleta implicată în accident a fost localizată în cea de-a doua groapă, având în vedere direcția de mers spre Splaiul Independenței;
- trei saci din material plastic, din rafie, rupti, ce conțineau mixtură asfaltică, erau poziționați anterior primei gropi, având în vedere direcția de mers spre Splaiul Independenței, iar cel de-al patrulea sac, se afla între prima și cea de-a doua groapă;
- urmele de materie cu aspect de sol și mixtură asfaltică se aflau pe banda a doua și a treia a sensului de mers spre Splaiul Independenței;
- în perimetrul din interiorul zonei împrejmuite au fost identificate o găleată și mai multe unelte (trei lăpeți, o cazna, un târnăcop și un pickamer);
- patru indicatoare rutiere, două cu semnificația „Drum în lucru”, unul cu semnificația „Ocolire” și unul cu semnificația „Limitare de viteză 30 km/h”, și un gard metalic, au fost găsite căzute pe carosabil; indicatoarele rutiere și gardul metalic se aflau culcate pe banda a doua, indicatoarele rutiere fiind în zona sacilor, iar gardul metalic, fiind în zona primei gropi;
- unul dintre indicatoare, cu semnificația „Drum în lucru”, prezenta urme de deformare, iar indicatorul cu semnificația „Limitare de viteză 30 km/h” era căzut la baza stălpului său de susținere;
- două indicatoare rutiere cu semnificația „Ocolire”, au fost găsite culcate pe carosabil, unul dintre acestea prezentând urme de deformare.

Dinamica producerii accidentului rutier rezultă din interpretarea coroborată a mijloacelor de probă administrate în cauză, respectiv procesele-verbale de cercetare la fața locului, declarațiile martorilor audiați în cauză și raportul de expertiză criminalistică nr. 4 din data de 11 ianuarie 2016 emis de I.N.E.C.- Laboratorul Interjudețean de Expertize

Criminalistice București. Astfel, așa cum s-a reținut și în actul de sesizare a instanței, dinamica de proiectare a motocicletei și motociclistului implicați în accidentul rutier, s-a realizat în următoarele coordonate:

- în momentul primului impact motocicleta circula pe banda trei de mers; această constatare este convergentă cu aspectele care reies din expertiza realizată asupra imaginilor camerelor de supraveghere și cu constatările făcute cu prilejul cercetării la fața locului, constatări din care rezultă că impactul inițial a fost cu un sac de rafie aflat pe banda trei de mers; de asemenea, din declarațiile angajaților care au amplasat sacii de rafie, rezultă că aceștia se aflau pe banda trei;

- motocicleta a intrat inițial în contact cu un sac de rafie ce conținea mixtură asfaltică, sacul s-a rupt, iar mixtura asfaltică s-a împrăștiat pe carosabil; din declarațiile martorilor care au amplasat sacii cu mixtură asfaltică, declarații care sunt confirmate de cele constatate cu prilejul cercetării la fața locului, rezultă că acest sac susținea un indicator rutier temporar, având semnificația „drum în lucru”;

- în continuare, motocicleta a intrat, succesiv, în contact cu alte indicatoare rutiere și cu sacii de susținere ai acestora, umpluți cu pământ și/sau mixtură asfaltică și cu grilajul aflat înaintea primei gropi; așa cum rezultă din declarațiile de martor ale persoanelor care au amplasat aceste indicatoare rutiere și din constatările făcute cu prilejul cercetării la fața locului, aceste indicatoare se aflau de asemenea pe banda trei de circulație, dispuse oblic față de direcția de mers, din ce în ce mai aproape de banda doi;

- aceste obstacole au fost lovite, succesiv, cu partea lateral dreapta a motocicletei, împrejurare în care s-a desprins carcasa oglinzii retrovizoare dreapta;

- imediat anterior primului impact, motociclistul a încercat o manevră de ocolire spre dreapta; acest fapt rezultă atât din modul de dispersie pe carosabil a mixturii asfaltice din sacul cu care a avut loc cel dintâi impact (dinspre stânga către dreapta, respectiv dinspre banda a treia către banda a doua [și către înainte], mod de dispersie ce impune concluzia că sacul a fost lovit din partea stângă) cât și din locul unde a fost găsit acest sac (pe mijlocul benzii doi, către dreapta față de locul unde acesta s-a aflat inițial, fapt care – raportat la locul unde sacul s-a aflat inițial, pe banda trei - impune aceeași concluzie, a unei lovituri din partea stângă); această manevră de ocolire este atestată de celelalte constatări făcute cu prilejul cercetării la fața locului; astfel, toate cele patru indicatoare rutiere amplasate înainte de prima groapă (care, așa cum s-a reținut deja, se aflau pe banda trei, dispuse, gradual, dinspre mijlocul benzii către banda doi) au fost găsite pe banda doi (aproape de banda unu de circulație), ceea ce din nou impune concluzia că acestea au fost lovite dinspre stânga, în condițiile în care victima a virat către dreapta în încercarea de a evita obstacolele;

- procesul de dezechilibrare s-a datorat probabil contactului motocicletei cu indicatoarele rutiere și grilajele care asigurau lucrările efectuate pe partea carosabilă;

- după ce a lovit succesiv indicatoarele rutiere și grilajele de protecție, motocicleta a trecut pe deasupra primei gropi, aterizând între aceasta și groapa din mijloc, unde s-a răsturnat pe partea lateral dreapta; aici motocicleta a lovit din nou grilajele de protecție, precum și alte două indicatoare rutiere cu semnificația „ocolire”, împrejurare în care victima Gigină Bogdan-Cosmin s-a desprins de pe motocicletă, fiind proiectată pe carosabil, iar motocicleta și-a continuat alunecarea, cazând în cea de-a doua groapă, în poziția reținută cu ocazia cercetării locului faptei;

- imediat după acroșarea primelor obstacole (saci umpluți cu mixtură asfaltică, indicatoare etc.) a avut loc o diminuare a vitezei motocicletei și o altă decelerare a fost

înregistrată ca urmare a trecerii motocicletei peste prima groapă, care a determinat o altă reducere a vitezei, independent de o frânare voluntară;

- viteza motocicletei imediat înaintea trecerii peste prima excavație din carosabil a fost de circa 68 km/h, iar prin trecerea peste acest obstacol și ulterior, prin acroșarea altor obiecte situate pe partea carosabilă între cele două excavații, viteza motocicletei a fost redusă, înregistrându-se o viteză la intrarea în impact cu cea de-a doua groapă de circa 62 km/h;

- anterior căderii în groapă, motocicleta sau diverse obiecte antrenate de aceasta în urma lovirii, au intrat în contact cu o lopată, în urma impactului mânerul lopetii fiind rupt, iar un fragment din acesta a ajuns împreună cu motocicleta în groapă, precum și cu gardurile metalice de protecție, unul dintre gardurile metalice fiind proiectat în groapa în care a fost găsită motocicleta;

- avariile căștii de protecție, tip moto, și urmele de materie de culoare brun roșcată cu aspect de sânge evidențiate pe aceasta, indică faptul că motociclistul a intrat în contact cu carosabilul, cu partea lateral dreapta și cea dinspre față, a capului (bărbiei);

Tribunalul subliniază că inculpații nu au formulat obiecții cu privire la dinamica producerii accidentului rutier în care a decedat victima Gigină Bogdan-Cosmin, aspectele contestate fiind în mod determinant legate de cauzele care au stat la baza acestuia.

Conform actului de sesizare a instanței, la baza producerii accidentului rutier soldat cu decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin au stat trei cauze (concurrente), imputabile inculpaților Oprea Gabriel, Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L., după cum urmează:

1) caracterul abuziv al însoțirii deplasărilor inculpatului Oprea Gabriel cu echipaje de poliție rutieră;

Relativ la această cauză, Parchetul a susținut că inculpatul Oprea Gabriel, în calitatea sa de ministru al afacerilor interne și încălcând dispozițiile legale care reglementează însoțirea demnitarilor, a dispus însoțirea sa permanentă cu echipaje ale poliției rutiere, care au circulat în regim prioritar, cu încălcarea regimului legal de viteză și a altor reguli de circulație. Mai mult, s-a susținut că inculpatul a determinat nu numai însoțirea sa permanentă cu echipaje ale poliției rutiere, dar și modalitatea de formare a acestor echipaje, respectiv folosirea unei motociclete a poliției rutiere pentru a facilita deplasarea cu viteză a coloanei oficiale astfel formate.

Acționând în această manieră, Parchetul a reținut că inculpatul Oprea Gabriel a pus, fără vreo justificare legală, echipajele de poliție rutieră care i-au însoțit deplasările în situațiile de risc ridicat specifice circulației în regim prioritar.

Conform configurației acuzației, acțiunea inculpatului Oprea Gabriel de a dispune, în mod discreționar, cu nesocotirea cadrului legal, însoțirea sa permanentă de echipaje ale poliției rutiere, de la preluarea funcției de ministru al afacerilor interne și până la producerea accidentului de circulație care face obiectul cauzei, denotă atât o lipsă de înțelegere a limitelor atribuțiilor și prerogativelor sale de ministru, cât și o lipsă vădită de interes față de situația continuă de risc sporit la care au fost expuși polițiștii care au fost nevoiți să asigure această însoțire și să circule în mod continuu cu nerespectarea regulilor de circulație.

2) viteza de deplasare și neadaptarea acesteia la condițiile de trafic impuse de către inculpatul Oprea Gabriel;

Potrivit rechizitoriului, viteza de deplasare a coloanei oficiale care îl însoțea pe inculpatul Oprea Gabriel era una mult superioară atât vitezei maxime legale, cât și vitezei de deplasare a celorlalte coloane oficiale (președinte și prim-ministru), fiind stabilită în mod

implicit de către inculpat prin comunicarea de către acesta a destinației și a momentului la care trebuia să ajungă.

Mai rezultă că, prin timpul scurt acordat pentru ajungerea la destinație și prin exprimarea în mod imperativ a dorinței de „*punctualitate cazonă*”, inculpatul Oprea Gabriel a determinat ca deplasările sale să se facă într-un regim de viteză mult superior vitezei legale și vitezei impuse de deplasarea în siguranță pe drumurile publice, fapt care a accentuat suplimentar caracterul riscant al activității de însoțire pe care echipajele de poliție rutieră au fost nevoite să o execute.

În opinia Parchetului, prin impunerea unor timpi de deplasare foarte scurți și prin insistența draconică pentru „*punctualitate*” inculpatul Oprea Gabriel a impus echipajelor de poliție rutieră un mod de lucru foarte periculos, determinând polițiștii rutieri să circule cu viteze mult dincolo de limita de siguranță.

3) modalitatea periculoasă de realizare de către angajații General MPM Impex S.R.L. a semnalizării rutiere pe suprafața carosabilă;

Conform rechizitoriului, modul de realizare a semnalizării rutiere temporare a fost unul complet deficitar și neconform normelor legale, astfel:

- indicatorile rutiere nu au fost reflectorizante;
- indicatorile rutiere, realizate artizanal în atelierul inculpatei General MPM Impex SRL, aveau un grad ridicat de uzură;
- indicatorile rutiere au fost amplasate foarte aproape de lucrare;
- indicatorile rutiere au fost amplasate foarte aproape de nivelul carosabilului.

Toate aceste neconformități au condus, potrivit actului de sesizare a instanței, la imposibilitatea ca victima Gigină Bogdan-Cosmin, în condițiile în care circula cu o viteză ridicată, să le poată observa în timp util.

Corelativ nexului causal reținut în acuzație, inculpatul Oprea Gabriel a susținut în apărare, pe tot parcursul procesului penal, că activitatea de însoțire cu echipaje de poliție rutieră s-a realizat în limite legale, cu respectarea cadrului normativ ce reglementează condițiile și modalitatea de însoțire a ministrului de interne.

Pe de altă parte, acesta a negat în mod constant că ar fi solicitat direct sau prin intermediul eficientului de protecție ca în compunerea dispozitivului de însoțire să fie inclus și un motociclist rutier, susținând că nu intra în atribuțiile sale stabilirea componenței numerice și nominale a acestuia. În fine, inculpatul a negat că ar fi solicitat în vreo împrejurare mărirea vitezei de deplasare a autovehiculelor ce asigurau însoțirea sa în deplasările efectuate.

Inculpatul Oprea Gabriel a mai invocat în apărare și autoritatea de lucru judecat a încheierii nr. 348 din data de 8 iunie 2018 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în considerentele căreia s-a reținut că printre atribuțiile de serviciu ale inculpatului Oprea Gabriel, ce deținea funcția de ministru al afacerilor interne și calitatea de senator, nu se regăsesc și atribuțiile efective de conducere a autoturismului, precum și nici cele concrete, de însoțire a autoturismului în care se afla, de către un dispozitiv în coloană, neexistând așadar un raport direct între exercitarea atribuțiilor de serviciu și fapta pretinsă a fi comisă de către acesta, respectiv aceea de ucidere din culpă a polițistului rutier Gigină Bogdan Cosmin.

Inculpații Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. au susținut în apărare că decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin a fost cauzat de modalitatea nelegală de constituire a

dispozitivului de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel, neadaptarea vitezei la condițiile de trafic și depășirea nejustificată a regimului legal de viteză, condițiile meteo nefavorabile, neatenția victimei în activitatea de conducere a motocicletei și riscurile specifice activității de conducere a motocicletei.

În legătură cu modalitatea de semnalizare a lucrării de intervenție realizate în carosabil, inculpații au susținut, sub un prim aspect, că indicatoarele rutiere temporare utilizate aveau aplicate folii reflectorizante omologate.

Sub un al doilea aspect, inculpații au susținut că amplasamentul lucrărilor și iluminatul public stradal conduc la concluzia certă că indicatoarele rutiere utilizate erau iluminate, fiind îndeplinite exigențele Regulamentului de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice potrivit căruia, pentru a fi vizibile și pe timp de noapte, indicatoarele rutiere trebuie să fie reflectorizante, luminoase ori iluminate.

Premergător efectuării analizei cauzalității reținute de procuror, Tribunalul apreciază că se impun a fi făcute câteva considerații de ordin teoretic cu privire la infracțiunea de ucidere din culpă.

Uciderea din culpă este o formă a omorului, cu deosebirea că diferă poziția psihică a autorului faptei, în sensul că, în loc de intenție, fapta este comisă din culpă - fie culpă simplă, fie culpă cu prevedere. Incriminând uciderea din culpă, legiuitorul a urmărit crearea unei acțiuni inhibitorie pentru conștiința oamenilor, de natură să îi oblige la cântărire, la chibzuire atunci când efectuează acte ce ar putea provoca moartea unui om.

Prin incriminarea uciderei din culpă legiuitorul nu a dorit să sancționeze conduitele neglijente sau nesăbuite în general, ci doar acele comportamente care au produs un rezultat concret, și anume moartea unei persoane.

Prima variantă agravată a infracțiunii de ucidere din culpă, care se referă la uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anume activități, mai este denumită și „uciderea din culpă profesională”. În acest caz, obiectul juridic are un caracter complex, deoarece, pe lângă relațiile privitoare la ocrotirea persoanei, cuprinde, ca obiect secundar, și relațiile privitoare la asigurarea securității anumitor activități profesionale și speciale care pot constitui surse de pericol deosebit, statornicite fie prin dispoziții legale, fie prin natura acestor profesii, meserii sau activități.

În modalitatea normativă agravată prevăzută de dispozițiile art. 192 alin. (2) teza întâi din Codul penal, uciderea din culpă este caracterizată prin cauza care a condus la atitudinea vinovată a autorului faptei, și anume nerespectarea dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități. Această formă agravată privește deci caracterul profesional al conduitei periculoase a făptuitorului.

Existența acestei forme agravate a infracțiunii de ucidere din culpă necesită îndeplinirea următoarelor cerințe cumulative: autorul faptei să fie un profesionist (inginer, medic, farmacist, chimist, arhitect etc.) sau un meseriaș (mecanic, instalator, zidar, tâmplar etc.) sau să efectueze o anumită activitate (conducător de vehicul, vânător etc.); pentru exercițiul respectivei profesii sau meserii ori pentru efectuarea respectivei activități să existe

dispoziții legale sau măsuri de prevedere; fapta să fie urmarea nerespectării acelor dispoziții legale sau măsuri de prevedere.

Prin instituirea acestei forme agravate, legiuitorul a urmărit să determine la prudență pe cei care exercită profesii sau meserii ori desfășoară anumite activități pentru care există dispoziții legale sau măsuri de prevedere tocmai în considerarea faptului că orice neglijență în exercitarea, respectiv efectuarea acestora poate avea consecințe grave, constând chiar în pierderea vieții uneia sau a mai multor persoane.

Așadar, în cazul variantei agravate a uciderii din culpă, conduita (*comisivă sau omisivă*) care constituie elementul material al acestei modalități normative este necesar să fie raportată la activitățile pe care le desfășoară practicantul profesiei, meseriei sau activității în exercițiul acestora, întrucât doar încălcarea unor dispoziții legale sau măsuri de prevedere concrete are drept consecință angajarea răspunderii penale. Altfel spus, nu orice încălcare a dispozițiilor legale se circumscrie ipotezei ilicite prevăzute de norma de incriminare și echivalează cu o culpă în producerea rezultatului, ci doar încălcarea dispozițiilor legale specifice exercițiului profesiei, meseriei sau activității desfășurate (*încălcarea unor obligații de prudență sau diligență specifice unor domenii de activitate determinate*).

Revenind la cauza de față, Tribunalul constată că una dintre conduitele ce i se reproșează inculpatului Oprea Gabriel se referă la caracterul abuziv al însoțirii deplasărilor cu echipaje de poliție rutieră, cu consecința punerii poliștilor în situații de risc sporit. Această conduită se circumscrie în opinia Parchetului nerespectării dispozițiilor legale pentru desfășurarea unei activități, respectiv activitatea de însoțire a ministrului afacerilor interne.

În concret, Parchetul susține că dispozițiile legale încălcate sunt cele prevăzute de art. 223 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația de drumurile publice, cu următorul conținut: „*în situații deosebite, care impun deplasarea în regim de urgență, pot beneficia de însoțirea cu echipaje ale poliției rutiere și miniștrii din Guvernul României*”.

Examinând conținutul acestei norme, Tribunalul remarcă faptul că aceasta nu reglementează vreo obligație de prudență sau diligență specifică activității de conducere pe drumurile publice a unui vehicul (incluzând și activitatea de însoțire a unor demnitari) și nu stabilește reguli de conducere circulație pe drumurile publice, ci reprezintă un cadru general de acordare a unor drepturi pentru anumiți demnitari ai statului român.

Prin urmare, Tribunalul reține că pretinsa încălcare a prevederilor art. 223 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 constând în atribuirea în mod nelegal a dispozitivului de însoțire nu are aptitudinea de a constitui o conduită tipică pentru varianta agravată a uciderii din culpă și nu se circumscrie ipotezei ilicite prevăzute de această normă de incriminare.

Reținând că acțiunea imputată inculpatului nu se integrează în conținutul normativ al formei agravate prevăzute de art. 192 alin. (2) din Codul penal, nefiind comisă în legătură cu activitatea propriu-zisă de însoțire a ministrului afacerilor interne (*conținutul acuzației nu îi reproșează inculpatului îndeplinirea în mod defectuos sau neîndeplinirea unui act necesar impus ca obligație legală sau de prudență pentru deplasarea pe drumurile publice a coloanei oficiale*), Tribunalul urmează a analiza în ce măsură un astfel de comportament ar putea atrage incidența formei de bază a uciderii din culpă.

Ca aspecte de ordin teoretic, Tribunalul notează că, pentru a reține săvârșirea unei fapte tipice de ucidere din culpă, nu este suficient să se constate existența unei conduite (*comisivă sau omisivă*) reproșabile și a rezultatului material prevăzut de norma de incriminare

(*decesul unei persoane*), fiind necesar să se demonstreze și că respectivul rezultat este consecința acțiunii sau inacțiunii autorului; cu alte cuvinte, este necesar să se constate existența unui raport de cauzalitate între comportamentul periculos și urmările sale.

Deși raportul de cauzalitate nu cunoaște în dreptul penal român o reglementare legală, acesta nefiind consacrat în mod explicit de legiuitor ca o condiție de existență a infracțiunii, indispensabilitatea lui rezultă din exigența ca acțiunea sau inacțiunea, pentru a fi penalmente relevantă, să aducă atingere valorilor sociale ocrotite de legea penală, ceea ce presupune constatarea faptului că vătămarea suferită de această valoare este consecința acțiunii/inacțiunii autorului.

Problema constatării raportului de cauzalitate a condus la formularea mai multor teorii privind cauzalitatea, cele mai relevante din perspectiva reflectării acestora în practica judiciară fiind considerate teoria echivalenței condițiilor sau teoria condiției *sine qua non* și „teoria” imputării obiective a rezultatului.

Potrivit teoriei echivalenței condițiilor, are valoare de cauză orice acțiune umană care, evaluată *ex post*, constituie una dintre condițiile indispensabile producerii rezultatului, cu alte cuvinte, orice acțiune față de care rezultatul nu s-ar fi produs. Dacă mai multe condiții sunt *sine quibus non*, nu interesează măsura și natura fiecărei condiții la producerea rezultatului, fiecare având valoare cauzală egală.

Procedeu la care se recurge pentru a determina care anume dintre condițiile rezultatului are valoare cauzală este cel al eliminării mintale, ipotetice, a fiecăreia dintre posibilele cauze, pentru a vedea dacă rezultatul dispăre în absența acțiunii. În cazul în care o condiție se dovedește indispensabilă (adică dacă, în lipsa ei, rezultatul nu s-ar fi produs), aceasta constituie o cauză a rezultatului.

Deși utilă pentru că face posibilă aplicarea legii penale tuturor celor care au contribuit la „crearea ilicitului penal”, împotriva acestei teorii au fost formulate numeroase obiecții în doctrină, apreciindu-se că aplicarea sa invariabilă poate conduce, printr-o regresivitate nelimitată, la concluzii absurde. Astfel, vânzătorul unui magazin de arme, muniții și accesorii ar putea fi considerat responsabil din punct de vedere penal pentru o eventuală infracțiune de omor săvârșită cu o armă achiziționată dintr-un astfel de magazin. Extinzând mai departe acest raționament, pentru o faptă comisă de un individ oarecare, ar putea fi trași la răspundere părinții săi, căci, în lipsa acestora, respectiva persoană nu ar fi existat și, evident, nu ar fi putut comite fapta.

O altă critică adusă acestei teorii este aceea că nu funcționează atunci când nu se cunoaște potențialul efect al unei cauze, dar și că poate duce la negarea existenței raportului de cauzalitate în cazuri în care el există indubitabil.

Potrivit teoriei imputării obiective a rezultatului, accentul nu trebuie pus pe necesitatea de a identifica existența unui raport cauzal efectiv între acțiune/inacțiune și rezultat, ci pe condițiile în care i s-ar putea imputa autorului faptei rezultatul ca reprezentând consecința acțiunii sale. În această analiză nu prezintă relevanță dacă prin acțiunea inculpatului a fost cauzat rezultatul, ci dacă urmarea imediată poate fi, în mod obiectiv, imputată acestuia drept consecință a acțiunii/inacțiunii sale. Așadar, stabilirea raportului cauzal, deși este necesară pentru ca fapta să-i fie imputată autorului, nu este suficientă, fiind necesar ca acțiunea să fi creat sau majorat riscul producerii rezultatului ilicit și, în plus, rezultatul să coincidă cu acela pe care norma legală urmarea să-l prevină prin incriminare.

În doctrina de specialitate s-a arătat că această teorie preia elemente de la teoria echivalenței condițiilor, de la teoria cauzei adecvate și de la teoria cauzei relevante și are în

vedere că simpla verificare a cauzalității naturale nu este suficientă pentru imputarea rezultatului, fiind, în plus, necesar să se constate că acțiunea a creat un pericol pe care legea îl dezaprobă și că rezultatul produs este o materializare a pericolului creat de acțiune. Din acest motiv, teoria imputării obiective a rezultatului presupune un examen în două etape: într-o primă etapă se verifică dacă un anumit comportament a creat un pericol relevant din punct de vedere juridic pentru valoarea socială ocrotită (*crearea unui risc nepermis pentru valoarea social protejată*), iar într-o a doua etapă se analizează dacă rezultatul produs este o consecință a stării de pericol create prin acțiune/inacțiune (*concretizarea stării de pericol în rezultat*).

Pentru ca un rezultat să fie imputabil unei fapte, aceasta trebuie de plano, în abstract, să fie aptă de a produce acel rezultat, respectiv de a periclita valoarea ocrotită prin norma de incriminare. Așadar, o conduită se va aprecia ca fiind periculoasă atunci când este aptă de a produce sau a contribui la creșterea semnificativă a posibilității producerii unui rezultat anume.

Concretizarea stării de pericol în rezultat presupune ca rezultatul să fie, în concret, o consecință a acelei stări de pericol care a fost creată sau care a fost agravată prin comportamentul reproșat. În măsura în care rezultatul se produce independent de existența sau inexistența acelei stări de pericol, acesta nu mai poate fi imputat autorului conduitei analizate.

Astfel, imputarea rezultatului va fi exclusă în caz de: *risc deviat* (rezultatul nu se produce ca urmare a concretizării riscului creat pentru valoarea social protejată, ci are loc, *in concreto*, din alte cauze); *risc cultural* (fapta autorului generează o stare de pericol pentru valoarea socială protejată, dar rezultatul se produce ca urmare a aportului decisiv al victimei); *risc egal* (riscul la care ar fi fost supusă victima ar fi fost același, chiar dacă autorul ar fi respectat cu strictețe normele de prudență în domeniu); *risc neprotejat* (rezultatul produs nu este cuprins în sfera de protecție a normei juridice încălcate).

Aplicând toate aceste considerații teoretice la conținutul acuzației formulate de Parchet, Tribunalul consideră că nu există un raport causal între acțiunea pretins comisă de inculpatul Oprea Gabriel și decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin, indiferent dacă legătura de cauzalitate este evaluată din perspectiva teoriei echivalenței condițiilor ori a teoriei imputării obiective a rezultatului.

În opinia Tribunalului, prezența victimei în dispozitivul de însoțire a inculpatului, *independent de caracterul legal sau nelegal al măsurii dispuse*, nu constituie o condiție necesară și suficientă pentru producerea decesului victimei, acest efect fiind determinat în mod nemijlocit de modalitatea defectuoasă de semnalizare a lucrărilor de intervenție realizate în cauză.

Deși Parchetul atribuie valențe cauzale prezenței victimei în dispozitivul de însoțire a inculpatului, Tribunalul reține că această împrejurare nu are, în realitate, o asemenea valoare, ci cel mult vorbim despre o condiție *sine qua non* a plasării victimei la locul producerii accidentului rutier în urma căruia aceasta a decedat.

O interpretare contrară nu numai că ar genera soluții guvernate de arbitrar, dar ar echivala deopotrivă, în eventualitatea în care inculpatului nu i-ar putea fi reproșat și un alt comportament periculos (*care să fi influențat producerea accidentului rutier*), cu o angajare a unei răspunderi penale obiective. Astfel, a considera că prezența victimei în dispozitivul de însoțire a inculpatului are valoare de cauză, ar însemna ca inculpatul să poată fi tras la răspundere penală chiar dacă decesul victimei ar fi survenit în orice alte condiții (ex. în urma unui accident rutier produs de un alt participant la trafic în timp ce victima se afla în staționare).

În raport cu această constatare, Tribunalul concluzionează că nu prezintă motociclistului rutier în dispozitivul de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel a condus la producerea accidentului rutier, această împrejurare putând fi caracterizată ca o simplă condiție în lanțul causal, fără a avea însă semnificație penală.

Continuând demersul de stabilire a raportului de cauzalitate prin prisma teoriei imputării obiective a rezultatului, Tribunalul constată, într-o primă etapă, că acțiunea imputată inculpatului Oprea Gabriel, aceea de a determina, prin încălcarea dispozițiilor legale, prezența victimei Gigină Bogdan-Cosmin ca motociclist într-o coloană oficială, împrejurare în care acesta a decedat, este susceptibilă să creeze un pericol (risc) relevant din punct de vedere juridic pentru valoarea socială protejată (integritatea corporală și viața victimei), fiind adecvat în abstracto pentru producerea rezultatului tipic prin faptul că activitatea de conducere a unui autovehicul creează o stare de pericol intrinsecă, generată de riscul producerii accidentelor rutiere. Cu toate acestea, trecând la cea de-a doua etapă a analizei, Tribunalul constată că rezultatul produs *in concreto* (decesul victimei) nu este cuprins în sfera de protecție a normei juridice pretins încălcată, fiind incidentă ipoteza *riscului neprotejat*.

Rațiunea prevederilor pretins încălcată, ce stabilesc condițiile și categoria demnitarilor care pot fi însoțiți de echipaje de poliție rutieră pe parcursul deplasărilor, ține atât de nevoia de a gestiona în mod eficient resursele limitate de care dispune Poliția Română, cât și de a garanta fluenta circulației rutiere, astfel că decesul victimei în urma unui accident rutier nu coincide cu rezultatul pe care norma presupune încălcată își propune să îl prevină.

Lipsa legăturii de cauzalitate între comportamentul reproșat inculpatului Oprea Gabriel și urmarea produsă poate fi constatată și în ipoteza aplicării în cauză a criteriului *riscului egal*, întrucât decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin s-ar fi produs și în cazul în care activitatea de însoțire cu echipaje ale poliției rutiere s-ar fi realizat cu respectarea dispozițiilor legale, asumând ipotetic că aserțiunea Parchetului ar fi reală.

Așadar, reținând lipsa legăturii de cauzalitate între prezența victimei Gigină Bogdan-Cosmin în dispozitivul de însoțire și deces, orice altă analiză ce ar tinde la stabilirea caracterului legal sau nelegal al activității de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel cu echipaje ale poliției rutiere și identificarea persoanelor responsabile este superfluă.

De altfel, în condițiile în care la finalizarea urmăririi penale s-a dispus clasarea sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, al cărei element material a fost apreciat de către Parchet ca înscriindu-se în lanțul causal care a provocat decesul victimei, Tribunalul reține că nici nu este investit cu o atare stare de fapt.

Prin actul de sesizare a instanței, inculpatului Oprea Gabriel i s-a mai reproșat că a determinat, *în mod implicit*, viteza de deplasare a coloanei oficiale, prin comunicarea de către acesta a destinației și a momentului la care trebuia să ajungă.

Este relevant de menționat că art. 5 alin (1) din Procedura privind asigurarea deplasării pe drumurile publice a coloanelor oficiale prevede că *viteza de deplasare a coloanei se stabilește în limitele de siguranță, în funcție de condițiile meteo-rutiere*, iar alin. (3) că, *în cazuri excepționale, când demnitarul însoțit solicită sporirea semnificativă a vitezei de deplasare, conducătorul misiunii informează despre aceasta dispeceratul*.

În opinia Parchetului, prin timpul scurt acordat pentru ajungerea la destinație și prin exprimarea în mod imperativ a dorinței de „*punctualitate cazonă*”, inculpatul Oprea Gabriel a determinat ca deplasările sale să se facă într-un regim de viteză mult superior vitezei legale și vitezei impuse de deplasarea în siguranță pe drumurile publice, fapt care a accentuat

suplimentar caracterul riscant al activității de însoțire pe care echipajele de poliție rutieră au fost nevoite să o execute.

Ca primă observație, Tribunalul constată că întreaga acuzație este formulată în termeni generici, fără ca acțiunile inculpatului să fie bine conturate și plasate spațio-temporal, aspect considerat esențial nu numai pentru stabilirea culpei în producerea accidentului rutier, dar și pentru stabilirea limitelor judecătii.

Conținutul acuzației, fără ca în rechizitoriu să se indice în concret care sunt acțiunile săvârșite de inculpatul Oprea Gabriel în data de 20 octombrie 2015, ziua producerii accidentului rutier, dobândește în acest context mai degrabă valențe descriptive a profilului de personalitate a inculpatului, trădând deopotrivă și a anumite preocupare pentru exhibarea „*exceselor de putere*” ale acestuia, ce reprezintă, în viziunea Parchetului, o constantă în activitatea desfășurată în timpul mandatului de ministru al afacerilor interne. Maniera generală și atipică de prezentare a acuzației nu numai ca a influențat modul de desfășurare a cercetării judecătorești, îngreunând-o, dar în egală măsură a creat dificultăți pentru inculpat în construirea unei strategii coerente de apărare.

O a doua observație care se impune a fi făcută este aceea că întreaga construcție juridică a Parchetului are la bază în mod determinant depozițiile unor martori ale căror relatări vizează însoțiri anterioare datei de 20 octombrie 2015, unele efectuate chiar cu luni în urmă, ignorându-se mijloace de probă decisive pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei (*depozițiile persoanelor ce au făcut parte din dispozitivul de însoțire a inculpatului în seara producerii accidentului, concluziile expertizei criminalistice având ca obiectiv analiza imaginilor video privind deplasarea coloanei oficiale și comunicările radio realizate prin intermediul stațiilor de emisie-recepție pe canalul POL-RUT B1*).

Tribunalul reține că acțiunile imputate inculpatului Oprea Gabriel (*solicitările repetate de sporire a vitezei de deplasare dincolo de marja de siguranță*), anterioare datei de 20 octombrie 2015, nu pot constitui element material al infracțiunii de ucidere din culpă pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, fiind vorba de comportamente care nu au produs un rezultat socialmente periculos. Altfel spus, chiar dacă astfel de acțiuni ar fi putut crea la un moment anterior un pericol relevant pentru valoarea socială ocrotită (viața și integritatea corporală a persoanelor din compunerea coloanei oficiale), acest pericol nu s-a concretizat prin producerea vreunui rezultat, fiind vorba de *un risc epuizat*.

În realitate, ceea ce este esențial de dovedit în cauză nu este presupusul comportament, reproșabil inculpatului Oprea Gabriel, din perioada anterioară zilei de 20 octombrie 2015 (data producerii accidentului rutier), ci comportamentul adoptat chiar în seara producerii accidentului, dat fiind că doar acest din urmă comportament avea aptitudinea *in concreto* de a conduce la producerea accidentului rutier și în final la decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin.

Tribunalul admite că decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin, intervenit în data de 20 octombrie 2015, ar putea fi imputat cu titlu de culpă inculpatului Oprea Gabriel în considerarea unor acțiuni ilicite anterioare acestei date, însă aceasta doar în situația în care s-ar proba că modul de realizare a însoțirii ministrului afacerilor interne din ziua producerii accidentului rutier (*considerat periculos în accepțiunea Parchetului*) este o consecință directă a acelor acțiuni anterioare, ceea ce nu este cazul în speță.

Din acest motiv, Tribunalul constată că toate depozițiile martorilor redată *in extenso* în cuprinsul rechizitoriului și comunicările radio ce tind să confirme modul periculos de realizare a însoțirii (*comunicări realizate în perioada aprilie-mai 2015*) sunt lipsite de

relevanță probatorie (*raportat la limitele acuzației de dovedit*), neputând așadar, servi ca temelie pentru angajarea răspunderii penale a inculpatului Oprea Gabriel.

Revenind la mijloacele de probă cu relevanță în prezenta cauză, Tribunalul reține următoarele:

Potrivit depoziției martorului G. R. (*ofițer de poliție rutieră și membru al dispozitivului de însoțire în ziua de 20 octombrie 2015*), în momentul plecării de la unitatea S.R.I. către locuința ministrului afacerilor interne nu s-a fixat un reper temporal pentru ajungerea la destinație, însă Tribunalul observă că martorul mai relatează și un alt aspect relevant, anume că nici anterior nu au existat astfel de situații și că circulația nu se realiza cu viteză sporită când deplasarea se făcea spre domiciliul ministrului:

“În momentul plecării de la S.R.I. către locuința domnului ministru nu am avut fixat un moment în care să ajungem. Niciodată când mergeam către locuința ministrului nu era stabilit un astfel de moment și nu ne grăbeam când mergeam spre casa domnului ministru. Nici în acea zi nu am circulat cu viteză mare la întoarcerea spre locuința ministrului”- (declarație din data de 16.01.2017, d.u.p., filele nr. 78-82).

În cursul cercetării judecătorești, fiind chestionat de către apărătorii inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. în legătură cu viteza de deplasare a coloanei oficiale pe traseul de întoarcere, martorul G.R. a confirmat că inculpatul Oprea Gabriel nu i-a solicitat sporirea vitezei de deplasare:

„Deplasarea nu reprezenta un caz excepțional și nu s-a solicitat de către demnitar sporirea vitezei de deplasare”- (filele nr. 147-151, vol. IV, dosar instanță).

De asemenea, din depoziția martorului R.A. (*agent de poliție rutieră și conducător auto al echipajului de poliție rutieră din componerea dispozitivului de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel*), rezultă că deplasarea către domiciliul inculpatului s-a făcut cu o viteză normală, adaptată condițiilor meteo, fără vreo solicitare de mărire a vitezei de deplasare.

„Pe traseul de întoarcere s-a mers în mod normal, adaptat la condițiile meteo, fără ca ofițerul să ne grăbească în vreun mod”- (declarație din data de 22.10.2015, d.u.p., filele nr. 63-65).

Aspectele esențiale din cuprinsul depoziției date în cursul urmăririi penale au fost reiterate în cursul cercetării judecătorești, martorul evidențiind ca aspect relevant și faptul că la finalul programului de lucru deplasarea se făcea cu viteze cuprinse în limite legale: *„La sfârșitul zilei de lucru, când demnitarul era condus la domiciliu, deplasarea se făcea lejer, nu se grăbea nimeni, rulând și cu 40 km/h, 50 km/h, în funcție de trafic. În aceste din urmă situații, aghiotantul ministrului nu ne comunica o oră la care trebuia să ajungem la domiciliul ministrului- (filele nr. 141-146, vol. IV, dosar instanță).*

Relevantă sub aspectul vitezei de deplasare a coloanei oficiale în seara producerii accidentului rutier este și depoziția martorului I.M.G. (*ofițerul de protecție al ministrului afacerilor interne*), din conținutul căreia rezultă că nu a existat vreo solicitare cu privire la viteza de deplasare pe parcursul însoțirii:

„În seara accidentului în care a decedat Bogdan Gigină ne deplasam de la Băneasa spre reședința demnitarului. Am comunicat prin stație destinația ofițerului de poliție și nu am mai avut alte comunicări cu acesta pe parcursul deplasării. Nu a existat nicio solicitare cu privire la viteza de deplasare pe parcursul traseului. La momentul deplasării tot carosabilul

era liber pe ambele sensuri de deplasare pentru că anterior trecuse pe același traseu coloana președintelui” - (declarație din data de 19.11.2015, d.u.p., filele nr. 137-138).

Declarațiile martorilor menționați mai sus se coroborează și cu depoziția martorului D.D.I. (motociclist rutier care a fost desemnat să asigure însoțirea inculpatului Oprea Gabriel - acesta lucra în ture cu victima Gigină Bogdan-Cosmin și folosea aceeași motocicletă), în cuprinsul căreia martorul relatează atât modalitatea de realizare a deplasării la finalul programului de lucru, cât și faptul că nu era fixat un moment anume pentru ajungerea la domiciliul demnitarului:

„Arăt că seara, când mergeam către locuința ministrului de interne, la finalul programului, în condiții de trafic liber, pe Știrbei Vodă mergeam de obicei cu viteze de 50-60 km/oră. În momentul în care, la părăsirea unei intersecții, acceleraam pentru a mă grăbi către viitoarea intersecție, atingeam viteze de 80-90 km/oră. Acest lucru se întâmpla în condițiile în care nu aveam fixată o oră fixă pentru a ajunge la destinație și nu ne grăbeam”- (declarație din data de 16.01.2017, d.u.p., filele nr. 1-3).

Așa cum s-a reținut deja în partea pozitivă a prezentei hotărâri, în cursul urmăririi penale s-a dispus efectuarea unei expertize criminalistice având ca obiectiv analiza imaginilor video privind deplasarea coloanei oficiale, raportul de expertiză criminalistică nr. 419 din data de 16 decembrie 2015 emis de I.N.E.C.-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București concluzionând că viteza medie de deplasare a coloanei oficiale pe distanța parcursă până la momentul producerii accidentului rutier a fost de de 59.41 de km/oră.

Potrivit aceluiași raport de expertiză, vitezele medii de rulare ale coloanei (motocicleta, autoturismul marca VW Passat și autoturismul marca Audi) pentru fiecare intersecție surprinsă în imagine, puse la dispoziție, au fost de:

- motocicleta: <2 km/h; autoturismul marca VW Passat: 70 km/h; autoturismul marca Audi: 58,5 km/h, în intersecția Șoselei București-Ploiești cu strada Jandarmeriei; viteza motocicletei la ieșirea din intersecție a fost de circa 15 km/h;
- motocicleta: 73 km/h; autoturismul marca VW Passat: 70 km/h; autoturismul marca Audi: 72 km/h, în intersecția Șoselei București-Ploiești cu strada Elena Văcărescu;
- motocicleta: 52 km/h; autoturismul marca VW Passat: 56 km/h; autoturismul marca Audi: 50 km/h, în intersecția Șoselei București-Ploiești cu strada Tipografilor (Fântâna Miorița);
- motocicleta: 60 km/h; autoturismul marca VW Passat: 60 km/h; autoturismul marca Audi: 60 km/h, în Piața Presei Libere;
- motocicleta: 21 km/h; autoturismul marca VW Passat: < 25 km/h; autoturismul marca Audi: <25 km/h, în intersecția bulevardului Kiseleff cu Aleea Primo Nebiolo;
- motocicleta: 86 km/h; autoturismul marca VW Passat: 70 km/h; autoturismul marca Audi: 70 km/h, în Piața Charles de Gaulle;
- motocicleta: 35 km/h; autoturismul marca VW Passat: 32,5 km/h; autoturismul marca Audi: 32,5 km/h, la Statuia Aviatorilor;
- motocicleta: 45 km/h; autoturismul marca VW Passat: 40 km/h; autoturismul marca Audi: 41 km/h, în Piața Victoriei;
- motocicleta: 72 km/h; autoturismul marca VW Passat: 72 km/h; autoturismul marca Audi: 72 km/h, în intersecția străzii Buzești cu strada Gheorghe Polizu;
- motocicleta: 56 km/h; autoturismul marca VW Passat: 56 km/h; autoturismul marca Audi: 50 km/h, în intersecția străzii Buzești cu Calea Griviței;
- motocicleta: 41 km/h; autoturismul marca VW Passat: 50 km/h; autoturismul marca Audi: 46 km/h, în intersecția Străzii Berzei cu strada Știrbei Vodă;

În ceea ce privește viteza motocicletei în intersecția strada Știrbei Vodă cu Calea Plevnei, raportul a reținut că aceasta a fost de 23 m/s, echivalentul a 84 km/h, cu observația că eroarea generată de preluarea imaginilor pe timp de noapte și lumina variabilă a autovehiculelor este de plus/minus 10%.

Viteza medie de 84 km/h în momentele premergătoare producerii accidentului a fost confirmată și de expertiza criminalistică efectuată în cursul cercetării judecătorești, care a mai concluzionat că viteza medie a autoturismului VW Passat la traversarea intersecției a fost de circa 100 km/h, iar cea a autoturismului Audi de circa 110 km/h.

Procedând la evaluarea mijloacelor de probă examinate mai sus, concluzia care se degajă este una certă, aceea că nu se poate susține credibil că inculpatul Oprea Gabriel, prin impunerea unui timp foarte scurt pentru sosirea la domiciliu, ar fi determinat în seara zilei de 20 octombrie 2015 deplasarea coloanei oficiale cu o viteză peste limitele de siguranță. Deopotrivă, în condițiile în care coloana oficială avea regim de circulație prioritară, cu obligații specifice pentru ceilalți participanți în trafic, corolat cu asigurarea intersecțiilor de către agenți de poliție rutieră, nu se poate susține nici că deplasarea coloanei s-ar fi făcut cu o viteză care ar fi crescut riscul producerii decesului victimei Gigină Bogdan-Cosmin (*viteza de deplasare a rămas în sfera riscului permis atâta timp cât nu au fost depășite limitele de siguranță*).

Astfel, Tribunalul constată că depozițiile martorilor ce au asigurat însoțirea inculpatului Oprea Gabriel în seara zilei de 20 octombrie 2015 sunt concordante în aspectele ce interesează cauza - *în seara producerii accidentului rutier nu s-a fixat un reper temporal pentru sosirea la domiciliul inculpatului, iar deplasările către domiciliul acestuia, la final de program, se realizau cu o viteză adaptată condițiilor de trafic* - și se coroborează atât cu concluziile raportului de expertiză criminalistică nr. 419 din data de 16 decembrie 2015 emis de I.N.E.C.-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București, cât și cu procesul-verbal înocmit la data de 16.04.2018 de către lucrători de poliție judiciară din cadrul DNA-Serviciul Tehnic, de redare a comunicărilor purtate de către lucrătorii de poliție rutieră prin intermediul stației de emisie-recepție (sistemul TETRA), pe canalul POL-RUT B1 (*comunicările efectuate în data de 20.10.2015, intervalul orar 18.50.42-19.02.19, nu relevă vreo solicitare de sporire a vitezei de deplasare a dispozitivului de însoțire*).

Prin urmare, apărarea formulată de inculpatul Oprea Gabriel pe întreg parcursul procesului penal - *în sensul că nu a solicitat mărirea vitezei de deplasare a echipajelor de poliție ce asigurau însoțirea sa în deplasările efectuate* - corespunde adevărului și, pe cale de consecință, acuzația Parchetului sub acest aspect este lipsită de temei factual.

Pe de altă parte, Tribunalul constată că viteza de deplasare a motocicletei nu reprezintă una dintre cauzele care au condus la producerea accidentului rutier în urma căruia și-a pierdut viața victima Gigină Bogdan-Cosmin.

Astfel, la momentul producerii accidentului rutier, victima Gigină Bogdan-Cosmin se afla în compunerea coloanei oficiale a inculpatului Oprea Gabriel, deplasându-se cu regim de circulație prioritară.

Potrivit art. 61 alin. (2) din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, *conducătorii autovehiculelor cu regim de circulație prioritară pot încălca regimul legal de viteză sau alte reguli de circulație, cu excepția celor care reglementează trecerea la nivel cu*

calea ferată, atunci când se deplasează în acțiuni de intervenție sau în misiuni care au caracter de urgență.

De asemenea, art. 5 alin (1) din Procedura privind asigurarea deplasării pe drumurile publice a coloanelor oficiale prevede că *viteza de deplasare a coloanei se va stabili în limitele de siguranță, în funcție de condițiile meteo-rutiere, iar alin. (3) că, în cazuri excepționale, când demnitarul însoțit solicită sporirea semnificativă a vitezei de deplasare, conducătorul misiunii informează despre aceasta dispeceratul.*

O dispoziție similară se regăsește și în Planul-cadru de însoțire a coloanelor oficiale nr. 1240056/03.07.2015, aprobat de directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, care stabilește atribuțiile echipajului antemergător, în sensul că *activitatea de conducere a coloanei se face cu o viteză aleasă în raport de particularitățile drumului și condițiile atmosferice, fără a depăși limitele de siguranță.*

Tribunalul reamintește că cele două expertize criminalistice efectuate în cauză au stabilit că viteza medie de deplasare a coloanei oficiale pe distanța parcursă până la momentul producerii accidentului rutier a fost de de 59.41 m/s, adică de 214 km/oră, iar cea a motocicletei la parcurgerea intersecției străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei a fost de 23 m/s, echivalentul a 84 km/h.

Este relevant de menționat că regimul legal de viteză pe strada Știrbei Vodă la momentul producerii accidentului era de 60 km/h, dar și că la momentul deplasării coloanei oficiale, atât înainte de intersecție, cât și după parcurgerea acesteia calea de rulare era complet liberă pe toate cele trei benzi de circulație pe sens. Că lucrurile stau așa rezultă atât din imaginile video ale camerelor de supraveghere amplasate în intersecție, cât și din depozițiile martorilor oculari audiați în cauză.

Totodată, mai trebuie subliniat și că intersecția traversată de victimă era asigurată cu doi agenți de poliție rutieră care aveau rolul de a facilita trecerea coloanei prin oprirea celorlalte autovehicule ce se deplasau pe Calea Plevnei.

Potrivit declarației martorului F.C., care în momentul producerii accidentului rutier se deplasa pe trotuarul din zona Casei Radio, situată în proximitatea lucrărilor de intervenție, victima Gigină Bogdan-Cosmin a redus viteza până în intersecția cu Calea Plevnei, posibil pentru a se asigura, după care a accelerat către intersecția cu Splaiul Independenței, împrejurare în care a acroșat indicatoarele și grilajul metalic care înconjură lucrările efectuate pe partea carosabilă. Accelerarea motocicletei de către victimă înainte de momentul impactului este susținută și de un alt martor ocular, F.R., soția martorului F.C..

În contextul în care polițiștii rutieri audiați în cauză au confirmat că aceasta era o practică uzuală a motocicliștilor antemergător în apropierea unei intersecții (încetinirea motocicletei urmată de accelerare), aceste depoziții ale celor doi martori capătă consistență și în opinia Tribunalului sunt credibile, coroborându-se deopotrivă și cu o altă constatare a expertului criminalist, aceea că pe durata trecerii prin cadru (momentul parcurgerii intersecției) *nu se observă vreo modificare a luminozității lămpilor din spate a motocicletei.*

Așadar, pe baza acestor elemente de ordin probator, Tribunalul *extrage o primă concluzie*, aceea că, la ieșirea din intersecție, motocicleta se afla în regim de creștere a vitezei, fapt care conduce către *o a doua concluzie*, anume că, în momentul apariției stării de pericol concret, și implicit anterior inițierii oricărei eventuale manevre de frânare, viteza motocicletei era de peste 84 km/h, fără însă a se putea stabili viteza exactă.

Imposibilitatea determinării vitezei cu care rula motocicletă în momentul imediat anterior impactului cu primele obstacole este determinată atât de lipsa urmelor de frânare, cât și de faptul că, ulterior parcurgerii interiorului intersecției, imaginea acestuia a fost obturată de un autobuz care se deplasa în aceeași direcție, dar pe sensul opus, ceea ce a făcut ca impactul să nu fie surprins de camera de supraveghere video amplasată în intersecție.

Din cele două concluzii expuse mai sus, decurge însă și o a treia concluzie extrem de relevantă pentru soluționarea cauzei, anume că indicatoarele rutiere temporare și lucrarea de intervenție au devenit vizibile pentru victimă după intersecție, fără a se putea stabili cu certitudine când anume.

Numai în felul acesta devine explicabilă manevra victimei de a accelera la ieșirea din intersecție, în caz contrar manevra fiind una irațională o veritabilă autopunere cu intenție în pericol, scenariu inacceptabil în cazul de față.

Această din urmă concluzie (*lipsa de vizibilitate a semnalizării rutiere temporare*) este susținută și de depoziția martorului C.I.C. (*polițist rutier care dirija traficul rutier în intersecția străzii Țirbei Vodă cu Calea Plevnei la momentul trecerii coloanei oficiale*), conform căreia lucrarea de intervenție era greu vizibilă pentru autovehiculele aflate în trafic în acele împrejurări spațio-temporale:

„Dirijând traficul în intersecție, am observat că această lucrare în carosabil era puțin vizibilă pentru autoturismele care se apropiau de ea, observând cum acestea, cele care circulau pe banda II și banda III încetineau și virau dreapta pentru a ocoli lucrarea. Nu pot aprecia distanța de la care această lucrare era vizibilă pentru cei care se apropiau, unii virând dreapta mai devreme, alții în schimb frânând chiar în fața gardului care mărginea lucrarea. Observând această problemă în partea carosabilă, colegul meu Tache a comunicat prin stație faptul că există o lucrare în partea carosabilă care este puțin vizibilă, ofițerul care însoțea coloana ministrului de Interne răspunzând că acest lucru este cunoscut întrucât a mai trecut prin zona respectivă de câteva ori”- (declarație din data de 26 ianuarie 2017, filele nr147-151, vol. III, d.u.p.).

Cât privește concluzia raportului de expertiză criminalistică întocmit în cursul cercetării judecătorești, în sensul că din intersecție și până la prima coliziune, motocicletă a rulat accelerat, fără a se putea preciza dacă regimul decelerat a fost realizat prin frânare efectivă (acționarea sistemului de frânare) sau a fost determinat de absența accelerării, Tribunalul constată că este una cronată și nu o va valorifica probator.

Pentru a aprecia în acest sens, Tribunalul are în vedere că expertul criminalist și-a fundamentat concluzia exclusiv prin raportare la viteza avută de motocicletă în intersecție (84 km/h) și cea avută în momentul imediat înaintea trecerii peste prima excavație din carosabil (68 km/h), omițând însă să valorifice declarațiile martorilor oculari ce confirmă existența unei manevre de accelerare a motocicletei imediat după ieșirea din intersecție, dar mai ales împrejurarea că anterior trecerii peste prima excavație săpată pe partea carosabilă a avut loc și un alt impact, cel cu indicatoarele rutiere amplasate pe partea carosabilă (conform cercetării localei faptei amplasamentul indicatoarelor rutiere s-a desfășurat pe o distanță cuprinsă între aproximativ 11,4 m și aproximativ 18,3 m), ceea ce a condus în mod cert la o scădere a vitezei motocicletei.

De altfel, și expertul criminalist admite în cuprinsul raportului de expertiză că imediat după acroșarea primelor obstacole (saci umpluți cu mixtură asfaltică, indicatoare rutiere etc.) a avut loc o diminuare a vitezei motocicletei.

Potrivit raportului de expertiză întocmit în cursul cercetării judecătorești, starea de pericol iminent pentru victimă s-a declanșat din momentul în care obstacolele de pe partea carosabilă au devenit cert vizibile, cel puțin la lumina farurilor motocicletei, când distanța dintre motocicletă și primele obstacole întâlnite a fost de cel puțin 30 m (în condițiile de trafic date, raza optimă de vizibilitate a conului luminos al motocicletei este de 30 m).

Absența urmelor de frânare și împrejurarea că victima nu a inițiat nicio manevră de ocolire a obstacolelor la momentul apariției stării de pericol concret (*30 metri înainte de primul indicator rutier, când acesta a devenit cert vizibil*), conduce Tribunalul către concluzia că obstacolele de pe partea carosabilă nu au fost observate de victimă decât ulterior apariției stării de pericol concret, adică la o distanță mai mică de 30 m de primul obstacol, ceea ce a pus victima în imposibilitate să inițieze o manevră de frânare eficientă sau una de ocolire a acestora.

În opinia Tribunalului, dinamica producerii accidentului rutier - *lovirea, succesiv, cu partea lateral stânga a motocicletei a indicatoarelor rutiere amplasate pe partea carosabilă (primul indicator din direcția victimei era poziționat în zona mediană a benzii de circulație)* confirmă că victima nu a observat obstacolele decât în momentul imediat anterior primului impact, în caz contrar neexplicându-se lipsa unei manevre de ocolire a acestora prin partea dreaptă a obstacolelor (pe benzile benzile I și II în mod cert nu circula niciun autovehicul) sau prin partea stângă (în stânga lucrărilor se afla un separator de sens ce permitea o manevră de ocolire a obstacolelor).

Tribunalul identifică două posibile explicații pentru lipsa de reacție a victimei: fie i-a fost obturată vizibilitatea de farurile autovehiculelor aflate în staționare la semafor, pe sensul celălalt de mers (banda de lângă axul drumului), intervenind așa-zisul fenomen de orbire, fie victima a făcut o mișcare de întoarcere a capului înapoi sau a privit în oglinda retrovizoare a motocicletei pentru a verifica unde se poziționează în raport cu restul coloanei.

Pentru cele două explicații posibile, pledează mai multe elemente. În primul rând, în urma vizionării înregistrărilor video ale camerei de supraveghere din intersecția străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei, Tribunalul observă că, pe banda de virat la stânga de pe celălalt sens de mers, situată în proximitatea benzii circulație pe care se deplasa victima Gigină Bogdan-Cosmin, se aflau staționate la semafor mai multe autovehicule, primul dintre acestea fiind un autobuz. În aceste condiții, în care traficul rutier se desfășura pe timp de noapte, în condiții de vizibilitate redusă, iar carosabilul umed reprezenta un factor favorizant pentru refracția luminii, nu este exclus ca după parcurgerea intersecției vizibilitatea victimei să fi fost afectată de fenomenul de orbire.

O altă ipoteză este avansată și de martorul ocular F. C., care în cursul urmăririi penale a declarat următoarele: "*(...) Menționez faptul că la momentul producerii accidentului, afară ploua năruț, carosabilul fiind umed, iar vizibilitatea era destul de redusă. (...) Menționez faptul că la momentul în care motociclistul a intrat în intersecția Știrbei Vodă cu Calea Plevnei, pe sensul de mers opus dinspre Eroilor, mașinile erau oprite la semafor, lucru care apreciez că a influențat în mod negativ vizibilitatea pe sensul de mers al motociclistului, din cauza luminii farurilor acestora*".

În al doilea rând, Tribunalul observă că mai multe depoziții ale unor motocicliști rutieri audiați în cauză confirmă că, în condiții de ploaie sau pe timp de noapte, se practică întoarcerea capului înapoi pentru o mai bună orientare și o mai bună apreciere a distanței față de restul autovehiculelor din coloană.

Pentru exemplificare, Tribunalul va reda un pasaj relevant din depoziția martorului C.A., depoziție dată în cursul urmăririi penale și menținută în cursul cercetării judecătorești:

„ (...) Arăt faptul că, circulând în condiții de ploaie și pe timp de noapte, deplasarea este mai dificilă, vizibilitatea în oglinzile retrovizoare este afectată, în sensul că văd luminile farurilor mașinilor din spatele meu, dar nu pot aprecia în mod corect distanța față de acestea, iar pentru o bună orientare întorceam capul. Menționez faptul că dacă nu aș întoarce capul, nu aș putea aprecia distanța”- (declarație din data de 27 ianuarie 2017, filele nr. 41-43, vol. III, d.u.p.).

În circumstanțele existenței unei astfel de practici printre polițiștii rutieri și ținând cont deopotrivă de distanța existentă între motocicletă condusă de victima Gigină Bogdan-Cosmin și autospeciala de poliție rutieră la momentul parcurgerii intersecției (*distanța a fost estimată de expert în intervalul 117,5 m – 154 m*), Tribunalul nu exclude ca imediat după traversarea intersecției, victima să fi efectuat o mișcare de rotație a capului înapoi pentru a aprecia distanța la care se află de restul coloanei și pentru a se asigura că aceasta a parcurs deja intersecția.

Cele două explicații identificate de instanță se situează însă în domeniul posibilităților, iar posibilitatea nu echivalează cu probabilitatea și atât mai puțin cu certitudinea.

Prin urmare, în absența unor probe care să confirme dincolo de orice îndoială care este motivul lipsei de reacție a victimei, Tribunalul consideră că a concluziona într-un sens sau altul nu ar fi decât o simplă speculație, inadmisibilă în sistemul de drept.

Cât privește posibilitatea evitării producerii accidentului rutier, raportul de expertiză efectuat în cursul cercetării judecătorești a stabilit că, pentru distanța minimă de vizibilitate de aproximativ 30 m, victima Gigină Bogdan Cosmin ar fi putut preveni producerea accidentului, prin frânare, dacă ar fi circulat cu viteza maximă de 55 km/h, adaptată condițiilor de vizibilitate cele mai defavorabile.

Această concluzie a expertului conduce Tribunalul către o concluzie juridică, anume că accidentul rutier nu putea fi evitat nici în situația în care victima ar fi circulat cu viteza maximă admisă pe acel sector de drum, respectiv 60 km/h. Altfel spus, chiar și în eventualitatea în care victima ar fi observat obstacolele de pe calea sa de rulare în momentul apariției stării de pericol concret, adică la o distanță de aproximativ 30 m de primul obstacol, timpul și spațiul avute de acesta la dispoziție de la momentul apariției stării de pericol nu i-ar fi permis evitarea accidentului prin frânare, astfel că acesta tot s-ar fi produs.

Prin urmare, Tribunalul constată că viteza de deplasare a motocicletei nu se înscrie în antecedentele cauzală a accidentului rutier (nu există legătură de cauzalitate între acțiunea victimei Gigină Bogdan-Cosmin – *conducerea cu o viteză sporită a motocicletei* - și urmarea imediată – *decesul*), întrucât accidentul rutier s-ar fi produs și în condițiile în care acesta nu s-ar fi deplasat cu o viteză specifică regimului de circulație prioritar, ci cu viteza legal admisă pe respectivul sector de drum.

Deși Parchetul a susținut că victima se deplasa la momentul producerii accidentului cu o viteză neadaptată condițiilor de trafic concrete, Tribunalul constată că în circumstanțele concrete ale speței (*deplasare în regim de circulație prioritar, cu obligații specifice pentru șoferii participanți la trafic- art. 32 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, inexistența altor autovehicule pe sensul de mers (trei benzi de circulație), prezența în intersecție a doi polițiști rutieri care au blocat traficul de pe Calea Plevnei pentru a facilita trecerea coloanei oficiale*) și în condițiile în care obstacolele de pe partea carosabilă nu erau

previzibile pentru victimă (nu erau vizibile), nu exista nicio împrejurare sau motiv rezonabil care să impună deplasarea victimei cu o viteză decât cea cu care a rulat.

Nu în ultimul rând, Tribunalul notează că, atâta timp cât viteza de deplasare a victimei s-a menținut în marja de siguranță permisă de lege (*viteza de 84 km/h nu poate fi calificată ca fiind o viteză excepțională*), nu numai că nu s-a încălcat nici o obligație de prudență impusă de aceasta, dar nici nu se poate susține că a avut loc o amplificare a riscului pentru integritatea și viața participanților la trafic, inclusiv cea a victimei.

Activitatea de conducere pe drumurile publice, deși considerată riscantă, legiuitorul a reglementat-o în mod detaliat pentru a limita cât mai mult riscurile pe care aceasta le implică, adoptând mijloace adecvate pentru fiecare situație particulară în parte, cum ar fi și cea a circulației în regim prioritar.

Din acest considerent, Tribunalul nu poate împărtăși viziunea Parchetului de ierarhizare din punct de vedere juridic a riscurilor generate de diferitele forme de manifestare a activității de conducere pe drumurile publice a autovehiculelor, în realitate toate aceste activități (*indiferent dacă este vorba de circulație în regim prioritar sau nu*) păstrându-se în sfera riscului permis atâta timp cât sunt respectate toate celelalte condiții legale.

Față de toate aceste considerente, Tribunalul urmează a dispune achitarea inculpatului Oprea Gabriel pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, faptă prev. de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal, reținând incidența cazului prevăzut art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală- *fapta nu există*.

Având în vedere soluția ce se va dispune în cauză, Tribunalul nu va mai proceda la analiza celorlalte apărări formulate de inculpat pe parcursul procesului penal, un atare demers fiind lipsit de utilitate.

Relativ la temeiul de achitare ce urmează a fi reținut în cauză, Tribunalul subliniază că, noțiunea de inexistență a faptei, în accepțiunea art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, are în vedere atât ipoteza în care nu s-a produs nicio schimbare în realitatea obiectivă, cât și ipoteza inexistenței unei acțiuni sau inacțiuni care constituie elementul material al textului de incriminare (o anumită acțiune sau inacțiune există, dar aceasta nu este prevăzută ca element material al infracțiunii).

În prezenta cauză, Tribunalul constată că una dintre acțiunile reținute de Parchet drept cauză a producerii accidentului rutier în care a decedat victima Gigină Bogdan-Cosmin nu există ca element de fapt, iar cea de-a doua nu se circumscrie ipotezei ilicite prevăzute de această normă de incriminare, astfel că temeiul legal al achitării este cel prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală. Analiza efectuată în cauză și din perspectiva raportului de causalitate nu poate conduce la o altă concluzie, atâta timp cât aceasta a fost efectuată în raport de o eventuală încadrare juridică în forma de bază.

Potrivit actului de sesizare a instanței, o altă cauză care a stat la baza producerii accidentului rutier soldat cu decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin a constat în modalitatea defectuoasă de realizare de către angajații General MPM Impex S.R.L. a semnalizării rutiere temporare pe suprafața carosabilă.

În opinia Parchetului, această concluzie este susținută de următoarele constatări rezultate în urma cercetărilor: indicatoarele rutiere nu au fost reflectorizante; indicatoarele rutiere, realizate artizanal în atelierul inculpatei General MPM Impex S.R.L., aveau un grad ridicat de uzură; indicatoarele rutiere au fost amplasate foarte aproape de lucrare; indicatoarele rutiere au fost amplasate foarte aproape de nivelul carosabilului.

Toate aceste neconformități au condus, potrivit actului de sesizare a instanței, la imposibilitatea ca victima Gigină Bogdan-Cosmin, în condițiile în care circula cu o viteză ridicată, să le poată observa în timp util.

Verificând justetea acuzației formulate împotriva inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L., pe baza întregului material probator administrat în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, Tribunalul reține următoarele:

În vederea efectuării de lucrări de remediere la conducte de distribuție a gazelor naturale din Sectorul 1 și 2 din București, Distrigaz Sud Rețele S.R.L. a solicitat și a obținut de la Primăria Municipiului București un aviz de intervenție în domeniul public pentru perioada 01.10.2015-31.10.2015, respectiv Avizul de intervenție în domeniul public nr. 5973 din 29.09.2015.

În baza avizului emis de către Primăria Municipiului București, s-au demarat lucrări specifice și la conducta de gaze naturale de presiune redusă, situată sub trama stradală de pe strada Știrbei Vodă, în fața Casei Radio, având în vedere anumite defecțiuni depistate la aceasta.

În acest scop, a fost solicitată General MPM Impex S.R.L. să efectueze lucrările specifice de construcții necesare pentru remedierea conductei de către lucrătorii Distrigaz Sud Rețele S.R.L., conform unui contract de execuție de lucrări aferente lucrărilor de intervenție la gaze încheiat la data de 19 iunie 2015 între cele două părți.

Efectuarea lucrării a fost comunicată la data de 16 octombrie 2015, anunțul de intervenție fiind aprobat de Direcția Utilități Publice, iar la data de 19 octombrie 2015 Direcția Utilități Publice a aprobat un nou anunț de intervenție, necesar continuării lucrărilor.

În zilele de 15 și 16 octombrie 2015 (*joi și vineri*), lucrarea de excavație a fost executată de o echipă de muncitori din care au făcut parte martorii S.I. (*șef de echipă*), P.S. și S. Ș., aceștia săpând două gropi în suprafața carosabilă. Potrivit declarațiilor martorilor, semnalizarea lucrărilor spre Calea Plevnei s-a făcut pe o distanță de aproximativ 20-25 de metri.

În zilele de 19 și 20 octombrie 2015 (*luni și marți*) lucrările au fost continuate de o altă echipă, din care au făcut parte martorul C.A. (*șef de echipă*) și martorii A.E., P.G. și V.I. Aceștia au mai săpat o groapă în suprafața carosabilă, către cele două care fuseseră săpate de prima echipă.

După identificarea defectului la țeava de gaze și adâncirea gropii pentru a permite continuarea lucrului a doua zi, în jurul orei 16⁴⁰, echipa a finalizat activitățile, după care muncitorii au refăcut asigurarea și semnalizarea rutieră.

Potrivit constatărilor efectuate cu ocazia cercetării locului faptei, asigurarea și semnalizarea rutieră s-au realizat după cum urmează:

Lucrarea de intervenție a fost împrejmuită cu garduri metalice ce aveau aplicate în zona mediană o bandă de culoare galbenă, din folie, inscripționată „Distrigaz Sud-Pericol de explozie-Lucrăm pentru siguranța dumneavoastră”, iar la capătul acesteia (pe ultimul gard metalic poziționat longitudinal lângă axul drumului, pe partea stângă a lucrării) a fost atașată o lampă de semnalizare cu lumină intermitentă culoare galbenă, care funcționa normal la momentul cercetării la fața locului. De asemenea, lângă gardurile laterale, pe banda a doua de circulație, lângă marcajul longitudinal simplu discontinuu dintre benzile doi și trei, au fost amplasate două indicatoare mobile cu semnificația „Ocolire”.

Pe partea carosabilă, de la prima groapă înapoi (direcția Calea Plevnei) au fost dispuse patru indicatoare rutiere temporare de semnalizare a lucrării de intervenție, după cum urmează: unul cu semnificația „Ocolire”, unul cu semnificația „Drum în lucru”, unul cu semnificația „Limitare de viteză 30 km/h” și ultimul (primul din direcția de deplasare a victimei) cu semnificația „Drum în lucru”. Indicatoarele rutiere au fost stabilizate cu saci umpluți cu mixtură asfaltică, fixați la baza suportului metalic.

Cele patru indicatoare rutiere temporare au fost amplasate pe o distanță de aproximativ 11,4 metri conform procesului-verbal de cercetare la fața locului întocmit de echipa coordonată de procurorul criminalist din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, respectiv aproximativ 18,3 metri conform procesului-verbal întocmit de echipa din cadrul Brigăzii Rutiere-Serviciul Accidente Rutiere, reperul avut la măsurători fiind reprezentat de primele urme de sol găsite pe partea carosabilă (aici se presupune că a fost amplasat primul indicator rutier temporar cu care a intrat inițial în impact victima Gișină Bogdan-Cosmin).

Pentru stabilizarea indicatoarelor rutiere temporare, muncitorii au legat de picioarele de susținere ale acestora saci umpluți cu material rezultat ca urmare a săpării gropii (*mixtură asfaltică și pământ*), iar în perimetrul delimitat de gardul metalic, până la prima groapă, au depozitat și sculele pe care le folosiseră.

Tribunalul reține că re poziționarea elementelor de semnalizare și de demarcare a lucrărilor, astfel cum au fost aranjate înainte de momentul producerii accidentului rutier, s-a realizat în cursul desfășurării activității de cercetare a locului faptei. Astfel, martorul C.A. a poziționat elementele, indicând modalitatea de semnalizare și amplasamentul elementelor de demarcare ale lucrării din zona producerii accidentului, iar martorii ... au confirmat acest amplasament. Reconstituirea semnalizării rutiere și a elementelor de demarcare nu a fost contestată de inculpați.

Potrivit contractului încheiat cu Distrigaz Sud Rețele S.R.L., beneficiarul lucrării, obligația de semnalizare rutieră a lucrărilor executate a fost asumată de General MPM Impex S.R.L. conform art. 12 din contract, în care se stipulează următoarele:

- pct. 24: „*executantul are obligația de a semnaliza șantierele de lucrări (...) conform legislației în vigoare*”;
- pct. 25: „*semnalizarea șantierului se va realiza de către executant în momentul începerii lucrărilor de desfacere cu semne de circulație corespunzătoare, bariere de protecție, panouri de semnalizare/presemnalizare și bandă avertizoare*”;
- pct. 26: „*semnalizarea șantierului se va face corespunzător, pe timp de zi și noapte, conform dispozițiilor legale în vigoare*”;
- pct. 28: „*(...) executantul va avea obligația să mențină panourile de semnalizare, barierele de protecție (...) și pe perioada executărilor lucrărilor de refacere*”;
- pct. 29: „*în vederea prăbușirii panourilor de semnalizare/presemnalizare, acestea vor fi susținute la bază cu dispozitive speciale*”.

Tribunalul notează că activitatea de execuție și semnalizare a lucrărilor executate în partea carosabilă a drumurilor publice beneficiază de un amplu cadru normativ, guvernat, pe de o parte, de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și *Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006*.

În Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, următoarele articole fac referire la semnalizarea lucrărilor executate în partea carosabilă:

Art. 5 alin. (1) - „Administratorul drumului public, antreprenorul sau executantul lucrărilor, conform competențelor ce îi revin, cu avizul poliției rutiere, este obligat să instaleze indicatoare ori alte dispozitive speciale, să aplice marcaje pe drumurile publice, conform standardelor în vigoare, și să le mențină în stare corespunzătoare”.

Art. 5 alin. (2) - „Administratorul drumului public sau, după caz, antreprenorul sau executantul lucrărilor este obligat să semnalizeze corespunzător, cât mai repede posibil, orice obstacol aflat pe partea carosabilă, care stânjenește sau pune în pericol siguranța circulației, și să ia toate măsurile de înlăturare a acestuia”.

În Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația de drumurile publice, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1391/2006, următoarele articole fac referire la semnalizarea lucrărilor executate în partea carosabilă:

Art. 65 - „pentru a fi vizibile și pe timp de noapte, indicatoarele rutiere trebuie să fie reflectorizante, luminoase ori iluminate”.

Art. 85 alin. (2) - „Sectoarele de drum afectate de lucrări trebuie semnalizate vizibil prin indicatoare și mijloace auxiliare de semnalizare rutieră, precum semafoare, balize direcționale, panouri, conuri de dirijare, bariere, garduri, parapete din material plastic lestable și cărucioare portsemnalizare, prevăzute cu elemente fluorescent-reflectorizante. Acestea nu trebuie confecționate din materiale dure, iar pe timp de noapte trebuie însoțite de lămpi cu lumină galbenă intermitentă”.

Art. 85 alin. (3) - „Pentru organizarea circulației pe sectoarele de drum public aflate în lucru se instalează indicatoare și balize reflectorizante sau, după caz, amenajări rutiere tip "limitatoare de viteză" și se aplică marcaje, corespunzător situației create. Dacă este cazul, dirijarea circulației se realizează prin semnale luminoase ori semnale ale lucrătorului de drumuri desemnat și special instruit.”

Pe de altă parte, dispoziții privitoare la execuția și semnalizarea lucrărilor executate în partea carosabilă se regăsesc și în alte acte cu caracter normativ, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, cu modificările și completările ulterioare, Normele metodologice privind condițiile de închidere sau instituirea restricțiilor de circulație în vederea executării de lucrări în zona drumului public și/sau protejarea drumului, aprobate prin Instrucțiunile Comune M.I.-M.T. nr. 1112/2000 și Standardele SR 1848 privind semnalizarea rutieră, respectiv indicatoare și mijloace de semnalizare rutieră, aprobate de Asociația de Standardizare din România.

Art. 44 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, cu modificările și completările ulterioare, prevede următoarele: „se interzice blocarea sau amplasarea de obstacole de orice fel pe ampriza drumurilor publice, cu excepția cazurilor autorizate de administratorul drumului și de poliția rutieră și care vor fi semnalizate corespunzător”.

Standardele în vigoare privind modalitatea de realizare a semnalizării rutiere aferente lucrărilor efectuate pe drumurile publice sunt prevăzute de Normele metodologice privind condițiile de închidere a circulației și de instituire a restricțiilor de circulație în vederea executării de lucrări în zona drumului public și/sau pentru protejarea drumului, aprobate prin instrucțiunile comune ale ministerului de interne și ministerului transportului nr. 11112/411/2000.

Punctul 1 din Norme (Partea a II-a: Recomandări pentru utilizatorii normelor, principii, caracteristici și modalități de aplicare a semnalizării rutiere temporare) definește

principiile semnalizării rutiere temporare, respectiv principiul adaptării la caracteristicile arterei rutiere, principiul coerenței, principiul valorificării și principiul de percepere a semnificației semnalizării.

Potrivit acestor principii, în cazul în care semnalizarea rutieră temporară contrazice semnalizarea rutieră curentă, existentă pe drum, este obligatoriu să se demonteze indicatoarele cu caracter permanent care contrazic semnalizarea temporară sau să se acopere fețele acestora, cu o mască, pe toată durata închiderii sau instituirii restricțiilor temporare de circulație (*principiul coerenței*).

Semnalizarea rutieră temporară trebuie să informeze participanții la trafic asupra situației exacte pe care o vor întâlni (localizarea și amploarea lucrărilor, condițiile de circulație în zona lucrărilor) și trebuie aplicată de o asemenea manieră încât să fie credibilă, fiind totodată necesar ca situația în zona lucrărilor să fie efectiv cea la care se așteaptă participantul la trafic, în urma percepției mesajului presemnalizării și semnalizării temporare (*principiul valorificării*).

Pentru perceperea în timp util a semnificației semnalizării rutiere temporare de către participanții la trafic și asigurarea timpului necesar efectuării manevrelor ce se impun, indicatoarele rutiere pot fi repetate deasupra sau pe partea stângă a drumului și trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să fie realizate în conformitate cu prevederile standardelor în vigoare (dimensiuni, simboluri, înscriri și retroreflexie), să fie judicios amplasate, să fie grupate în număr limitat, maximum două indicatoare pe același suport sau alăturate, să fie curate și în bună stare (*principiul valorificării*).

Din punct de vedere al amplasării, potrivit aceluiași *Norme metodologice*, semnalizarea rutieră temporară cuprinde următoarele faze: *semnalizarea premergătoare lucrărilor* (instalată înainte de zona lucrărilor în sensul de mers), *semnalizarea de poziționare a lucrărilor* (bariere, balize, conuri de dirijare etc.) și *semnalizarea de terminare a sectorului restricționat* (instalată după sfârșitul sectorului de drum ocupat de lucrări).

Cu privire la amplasarea indicatoarelor care preced zona lucrărilor, precum și cele de terminare a sectorului restricționat, *Normele metodologice* prevăd că acestea se face astfel încât să asigure un spațiu liber de minim 50 cm în afara părții carosabile.

Potrivit aceluiași *Norme metodologice*, instalarea semnalizării rutiere temporare comportă două faze: mai întâi, indicatoarele se așează la nivelul solului, pe acostament sau trotuar fără a fi fixate pe suport, apoi se verifică dacă acestea îndeplinesc condițiile de vizibilitate pentru a fi bine percepute de către cei cărora li se adresează, fără a fi mascate (vegetație, stâlpi, curbe lipsite de vizibilitate, vizibilitate redusă în profil longitudinal etc.); în a doua fază, se procedează la instalarea stabilă a indicatoarelor, fixarea pe suport făcându-se numai după constatarea că sunt asigurate toate condițiile pentru perceperea semnificației indicatoarelor în timp util.

Pe timpul nopții, dat fiind riscul sporit pe care zona de drum afectată de lucrări îl prezintă pentru participanții la trafic și eventual pentru personalul muncitor, caracteristicile semnalizării rutiere temporare trebuie corelate cu cele ale semnalizării curente pe sectorul respectiv de drum.

Astfel, în cazul semnalizării rutiere curente retroreflectorizante, semnalizarea temporară a lucrărilor trebuie de asemenea să fie retroreflectorizantă și poate fi completată cu dispozitive cu lumina galbenă, intermitentă sau care se succede în cascadă.

În cazul în care semnalizarea rutieră curentă nu este retroreflectorizantă, spre a evita eclipsarea acesteia, semnalizarea temporară a lucrărilor poate fi de asemenea

neretroreflectorizantă, cu respectarea următoarelor condiții: barierele simple și direcționale și fie realizate cu folie retroreflectorizantă galben-roșu și delimitarea în lungul părții carosabile deschisă circulației de zona de drum în lucru să fie marcată, suplimentar, prin instalarea de lămpi cu lumina galbenă continuă sau intermitentă.

Cu privire la semnalizarea rutieră temporară a lucrărilor executate pe artere magistrale și de legătură din mediul urban, *Normele metodologice* prevăd că se realizează cu indicatoare retroreflectorizante, completate cu lămpi cu lumină galbenă intermitentă.

Tribunalul consideră relevant de menționat că în cuprinsul Normelor metodologice privind condițiile de închidere a circulației și de instituire a restricțiilor de circulație în vederea executării de lucrări în zona drumului public și sau pentru protejarea drumului sunt prezentate schițe de semnalizare rutieră temporară (orientative) în funcție de categoria drumului și amplasamentul punctului de lucru.

Relevanță în privința modului de semnalizare rutieră prezintă deopotrivă și *Standardele SR 1848 privind semnalizarea rutieră, respectiv indicatoare și mijloace de semnalizare rutieră*, aprobate de directorul general al Asociației Române de Standardizare din România.

În acest sens Tribunalul reține că, potrivit *Standardului SR 1848-1:2011*, al cărui obiect îl constituie stabilirea formelor, simbolurilor, inscripțiilor, culorilor și condițiilor de amplasare ale indicatoarelor rutiere care se adresează participanților la traficul de pe drumurile deschise circulației publice, definite conform reglementărilor legale în vigoare, regulile de amplasare generală a indicatoarelor rutiere sunt următoarele:

În general, indicatoarele se instalează pe partea dreaptă a sensului de mers, iar atunci când condițiile locale sunt de așa natură încât indicatoarele nu ar putea fi observate din timp de către participanții la trafic, acestea se pot repeta și pe partea stângă, în zona mediană a drumului, pe un refugiu sau spațiu interzis circulației vehiculelor, deasupra părții carosabile sau de cealaltă parte a intersecției, după caz, în loc vizibil pentru toți cei cărora li se adresează (pct. 3.5.1.).

De asemenea, pentru asigurarea vizibilității indicatoarelor, acestea trebuie să fie amplasate cât mai aproape de marginea părții carosabile, iar pentru a evita acroșarea lor de către vehicule, se impune ca indicatoarele să fie amplasate pe taluz sau dincolo de șanț, asigurându-se o distanță de minimum 0,50 m de la marginea platformei drumului sau de la marginea trotuarului până la linia dinspre drum a indicatorului (pct. 3.5.2.).

Din punct de vedere al instalării indicatoarelor rutiere, *Standardul SR 1848-1:2011* stabilește că în localități, indicatoarele de avertizare se instalează înaintea de locul periculos, la o distanță de maximum 50 m, iar atunci când condițiile din teren impun amplasarea la o distanță mai mare de 50 m, sub indicator trebuie să se instaleze un panou adițional cu distanța între indicator și începutul locului periculos (pct. 5.1.3.).

Indicatoarele de interzicere și cele de restricție se instalează, în general, imediat după o intersecție care precede un punct sau un sector de drum restricționat, iar semnificația acestora se aplică imediat înainte sau imediat după locul de instalare al acestora, după caz (pct.5.2.2.2-pct.5.2.2.3).

Potrivit *Standardului SR 1848-2:2011*, ce stabilește cerințele tehnice referitoare la indicatoare și alte mijloace de semnalizare rutieră, fețele indicatoarelor se execută prin

acoperirea suportului cu folii retroreflectorizante, pentru a asigura perceperea acestora, atât pe timpul zilei, cât și al nopții (pct. 7.3.1.).

Tipurile de folii utilizate la confecționarea indicatoarelor sunt clasificate în funcție de proprietățile de retroreflexie, în folii clasa 1 (Engineer Grade), clasa 2 (High Intensity Prismatic) și clasa 3 (Diamond Grade Cubed). În funcție de procedeul de producție, foliile retroreflectorizante pot avea în componența lor microbule de sticlă sau micropisme, acestea din urmă asigurând un grad sporit de retroreflexie (pct. 7.3.2.).

Folia retroreflectorizantă din clasa 1 trebuie să aibă o durată de serviciu garantată 7 ani, iar cea din clasa 2 și clasa 3, o durată de serviciu garantată de 10 ani. Prin durata de serviciu se înțelege durata pentru care coeficientul de retroreflexie al feței panoului nu scade la mai puțin de 80 % din valoarea minimă inițială indicată de standard, iar folia este încă aderentă pe 95 % din suprafața panoului (pct. 7.3.3.).

Foliile retroreflectorizante trebuie să prezinte în structură un marcaj de identificare durabil și vizibil. Durabilitatea marcajului trebuie să fie cel puțin egală cu durata de serviciu a foliei (pct. 7.3.4.).

Marcajul trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: simbolul CE, numele sau logo-ul producătorului, codul de identificare a lotului de producție, clasa de retroreflexie/durata de serviciu. Toate aceste informații trebuie să fie prezente cel puțin o dată pe orice suprafață de 400 mm X 400 mm a foliei livrate și cel puțin o dată pe suprafața fiecărui indicator (pct. 7.3.5.).

Indicatoarele cu caracter temporar trebuie să fie executate cu folie retroreflectorizantă având cel puțin aceeași clasă de retroreflexie cu semnalizarea curentă de pe sectorul de drum respectiv (pct. 7.3.5.).

În zonele cu multiple surse de lumină (iluminat stradal, vitrine, reclame, aglomerații urbane etc.), trebuie să se utilizeze folii retroreflectorizante cu structură prismatică, din clasa 2 sau clasa 3 (pct. 7.3.5.).

Indicatoarele se instalează pe partea dreaptă a sensului de mers căruia i se adresează și numai în cazuri speciale se montează pe partea stângă, astfel încât să se asigure o bună vizibilitate a acestora. Indicatoarele rutiere pot fi instalate pe suporturi mobile.

Înălțimea până la marginea inferioară a indicatorului este de (1,50...2,50) m față de cota căii de ax sau față de nivelul bordurii trotuarului, cu excepția indicatoarelor instalate pe portaluri sau consolo, care trebuie să asigure gabaritul de liberă trecere de 5,50 m.

Locul de instalare a indicatoarelor se alege astfel încât să fie vizibile de la o distanță de minimum 50 metri în localități și de minimum 100 m în afara acestora.

În profil transversal, marginea dinspre drum a indicatorului trebuie să fie situată la minimum 0,50 m și maximum 2,0 m în afara marginii platformei drumului sau a limitei dinspre partea carosabilă a bordurii trotuarului (pct. 9).

Raportat la cadrul normativ evocat mai sus, Tribunalul extrage următoarele concluzii cu relevanță pentru stabilirea conformității semnalizării rutiere temporare de către reprezentanții General MPM Impex S.R.L.:

- sectoarele de drum afectate de lucrări trebuie semnalizate vizibil prin indicatoare și mijloace auxiliare de semnalizare rutieră prevăzute cu elemente fluorescent-reflectorizante;
- instalarea indicatoarelor și balizelor reflectorizante pentru organizarea circulației pe sectoarele de drum public aflate în lucru este obligatorie;
- în cazul în care semnalizarea rutieră temporară contrazice semnalizarea rutieră curentă, existentă pe drum, este obligatoriu să se demonteze indicatoarele cu caracter permanent care contrazic semnalizarea temporară, sau să se acopere fețele acestora, cu o mască, pe toată durata închiderii sau instituirii restricțiilor temporare de circulație;
- în cazul lucrărilor efectuate pe partea carosabilă este necesar să se realizeze o semnalizare premergătoare lucrărilor, o semnalizare de poziționare a lucrărilor și o semnalizare de terminare a sectorului restricționat;
- semnalizarea rutieră temporară a lucrărilor executate pe artere magistrale și de legătură din mediul urban se realizează în toate situațiile cu indicatoare retroreflectorizante, completate cu lămpi cu lumină galbenă intermitentă;
- indicatoarele rutiere se instalează întotdeauna pe partea dreaptă a sensului de mers, în zona de siguranță, cât mai aproape de marginea părții carosabile;
- indicatoarele rutiere trebuie să fie vizibile de la o distanță de minimum 50 metri în localități;
- indicatoarele de avertizare se instalează înainte de locul periculos, la o distanță de maximum 50 m, iar atunci când condițiile din teren impun amplasarea la o distanță mai mare de 50 m, sub indicator trebuie să se instaleze un panou adițional cu distanța între indicator și începutul locului periculos;
- indicatoarele de interdicție și cele de restricție se instalează, în general, imediat după o intersecție care precede un punct sau un sector de drum restricționat;
- indicatoarele cu caracter temporar trebuie să fie executate cu folie retroreflectorizantă având cel puțin aceeași clasă de retroreflexie cu semnalizarea curentă de pe sectorul de drum respectiv;
- în zonele cu multiple surse de lumină (iluminat stradal, vitrine, reclame, aglomerații urbane etc.), trebuie să se utilizeze folii retroreflectorizante cu structură prismatică, din clasa 2 sau clasa 3;
- înălțimea până la marginea inferioară a indicatoarelor rutiere trebuie să fie de (1,50...2,50) m față de cota căii de ax sau față de nivelul bordurii trotuarului, cu excepția indicatoarelor instalate pe portaluri sau console, care trebuie să asigure gabaritul de liberă trecere de 5,50 m.

Plecând de la prescripțiile normative în vigoare ce instituie obligații minime de prudență pentru asigurarea confortului drumului pentru ca vehiculele să poată circula în siguranță în limitele impuse de reglementările de circulație rutieră, Tribunalul constată că lucrarea efectuată pe strada Știrbei Vodă trebuia semnalizată în felul următor:

- pe strada Știrbei Vodă, înainte de intersecția acesteia cu Calea Plevnei, în afara părții carosabile, trebuia amplasat un indicator retroreflectorizant cu semnificația „drum în lucru”

(cel puțin aceeași clasă de retroreflexie cu semnalizarea curentă), sub care trebuia să se instaleze un panou adițional cu distanța între indicator și începutul locului periculos;

- imediat după intersecție (după banda dedicată virajului la dreapta către Calea Plevnei, în afara părții carosabile, trebuia amplasate, grupat, două indicatoare retroreflectorizante cu semnificația „drum îngustat” și „limitare de viteză 30 km/h” (cel puțin aceeași clasă de retroreflexie cu semnalizarea curentă);

- indicatorul cu semnificația „limitare de viteză 60 km/h” trebuia demontat sau acoperit, cu o mască, pe toată durata instituirii restricțiilor temporare de circulație;

- pentru organizarea în bune condiții a circulației în zona de desfașurare a lucrărilor (devierea circulației de pe banda III pe banda II) trebuia amplasate balize direcționale reflectorizante, în cascadă, completate cu lămpi cu lumină galbenă intermitentă;

- lucrarea propriu-zisă trebuia împrejmuită cu garduri și bariere simple și direcționale realizate cu folie retroreflectorizantă;

- la capătul lucrării dinspre Splaiul Independenței trebuia amplasate indicatoare care să indice finalizarea restricțiilor de circulație;

- pe Calea Plevnei, de o parte și de alta a intersecției cu strada Știrbei Vodă, în afara părții carosabile, trebuia amplasat câte un indicator retroreflectorizant cu semnificația „drum în lucru”, sub care trebuia să se instaleze un panou adițional cu distanța între indicator și începutul locului periculos;

Analizând modalitatea concretă de semnalizare a lucrării, Tribunalul reține că niciuna dintre aceste condiții minimale nu au fost îndeplinite, respectiv: indicatoarele rutiere au fost amplasate pe partea carosabilă și stabilizate cu saci umpluți cu mixtură asfaltică, indicatoarele rutiere nu au fost reflectorizante și aveau un grad mare de uzură, nu au fost folosite balize direcționale pentru organizarea circulației și semnalizarea lucrării.

Deși rolul semnalizării rutiere este de a asigura deplasarea în condiții de siguranță și fluentă a participanților la traficul rutier și de a preveni asupra prezenței unor pericole pe sectorul de drum care urmează, precum și asupra naturii acestora, Tribunalul constată că modul defectuos, improvizat și neglijent de realizare a semnalizării rutiere temporare de către angajații General MPM Impex S.R.L. - folosirea unor indicatoare rutiere nereflectorizante, cu un grad ridicat de uzură, amplasarea acestora pe carosabil și stabilizarea lor cu saci umpluți cu mixtură asfaltică - nu numai că nu a condus la realizarea acestui deziderat, dar a creat și un pericol suplimentar pentru participanții la trafic, care s-a alăturat pericolului creat de săparea celor trei gropi în carosabil.

Tribunalul subliniază că printre cerințele de bază ale unui indicator rutier se numără vizibilitatea ridicată atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte, esențială pentru a oferi participanților la trafic timpul necesar pentru a înțelege mesajul acestuia și a reacționa corespunzător.

În cauză, semnalizarea rutieră temporară a fost realizată fără îndeplinirea unor cerințe minime care să asigure deplasarea în condiții de siguranță și fără a se ține cont în amplasarea indicatoarelor rutiere de viteza de circulație de pe sectorul respectiv de drum, deficiențe care au făcut ca obstacolele de pe partea carosabilă să fie lipsite de vizibilitate și, pe cale de consecință, să nu poată fi observate în timp util de către victima Gigină Bogdan-Cosmin.

Prin urmare, Tribunalul constată că modalitatea defectuoasă și neglijentă de realizare a semnalizării rutiere de către angajații General MPM Impex S.R.L. reprezintă cauza exclusivă a producerii accidentului rutier în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat.

În apărare, inculpații Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. au susținut, printre altele, că decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin a fost cauzat de modalitatea nelegală de constituire a dispozitivului de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel, neadaptarea vitezei la condițiile de trafic și depășirea nejustificată a regimului legal de viteză. Întrucât aceste cauze au făcut deja obiectul analizei, Tribunalul nu va mai relua argumentația.

Cât privește condițiile meteo nefavorabile invocate, Tribunalul constată că această împrejurare nu poate avea valoare cauzală, fiind doar un factor care a favorizat producerea accidentului rutier, fără însă a avea relevanță în planul răspunderii penale a celor doi inculpați.

Cât privește neatenția victimei în activitatea de conducere a motocicletei, Tribunalul reține că niciun mijloc de probă în cauză nu susține o asemenea speculație. În realitate, ceea ce a condus la producerea accidentului rutier nu este neatenția victimei, ci lipsa de vizibilitate a indicatoarelor rutiere amplasate chiar de către angajații General MPM Impex S.R.L.

În condițiile în care pe partea carosabilă nu ar trebui să existe obstacole, iar dacă există ar trebui semnalizate cu indicatoare adecvate pentru a fi vizibile participanților la trafic, victima Gigină Bogdan-Cosmin nu avea de ce să manifeste o atenție sporită și nici să reducă preventiv viteza de deplasare.

În legătură cu modalitatea de semnalizare a lucrării de intervenție realizate în carosabil, inculpații au mai susținut că indicatoarele rutiere temporare utilizate aveau aplicate folii reflectorizante omologate.

Tribunalul constată că această apărare este neîntemeiată și urmează să o înlăture.

În primul rând, Tribunalul are în vedere că lipsa caracterului reflectorizant al indicatoarelor rutiere utilizate la semnalizarea lucrării de intervenție este recunoscută chiar de inculpatul Mazilu Petre în cursul urmăririi penale, acesta apreciind însă că nu se impunea semnalizarea rutieră cu indicatoare reflectorizante.

Această declarație din cursul urmăririi penale este pe deplin concordantă atât cu mențiunile procesului-verbal de cercetare la fața locului, din care rezultă că indicatoarele rutiere folosite pentru semnalizarea temporară a lucrării nu erau reflectorizante, cât și cu depozitia martorului ... (reprezentantul societății Avanti Dunic Design S.R.L. de la care au fost achiziționate foliile) din care rezultă că până în luna octombrie 2015 foliile și stickerile achiziționate de societatea General MPM Impex S.R.L. au fost nereflexorizante.

De asemenea, din facturile de achiziție identificate în contabilitatea inculpatei General MPM Impex S.R.L. și ridicate în cauză reiese, în acord cu declarațiile martorilor, că abia după producerea accidentului rutier inculpata a achiziționat folii reflectorizante pentru a le folosi la confecționarea indicatoarelor rutiere, foliile anterior achiziționate nefiind reflectorizante.

Astfel, anterior producerii accidentului rutier inculpata General MPM Impex S.R.L. a cumpărat „autocolante printate” („stickere autocolante”) având semnificația unor indicatoare

rutiere după cum urmează: la data de 18 februarie 2014, 40 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 11 martie 2014, 23 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 01 iulie 2014, 70 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 07 iulie 2014, 70 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 11 iulie 2014, 80 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 24 octombrie 2014, 60 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 29 octombrie 2014, 40 bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 18 februarie 2015, 4 bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la datele de 20 iunie și 2 iulie 2015, un număr total de 180 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata.

Abia pe 26 octombrie, după accidentul de circulație, inculpata General MPM Impex S.R.L. a cumpărat, de la același furnizor, un număr de 170 de stickere autocolante reflectorizate, prețul pe bucată fiind de 38 de lei.

Nu în ultimul rând, lipsa caracterului reflectorizant al indicatoarelor rutiere se poate constata și nemijlocit din fotografiile judiciare executate cu ocazia cercetării locului faptei prin comparație cu semnalizarea curentă. Neconformitatea indicatoarelor rutiere (nereflectorizante și cu un grad de uzură ridicat) este atât de evidentă încât se poate afirma că această împrejurare face parte din categoria faptelor ce nu mai este necesar să fie dovedite.

Sub un alt aspect, inculpații au susținut că amplasamentul lucrărilor și iluminatul public stradal conduc la concluzia certă că indicatoarele rutiere utilizate erau iluminate, fiind îndeplinite exigențele Regulamentului de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice potrivit căruia pentru a fi vizibile și pe timp de noapte, indicatoarele rutiere trebuie să fie reflectorizante, luminoase ori iluminate.

Potrivit art. 65 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1391/2006, pentru a fi vizibile și pe timp de noapte, indicatoarele rutiere trebuie să fie reflectorizante, luminoase ori iluminate. În acord cu cele reținute de Parchet, Tribunalul constată că textul legal se referă la iluminarea indicatoarelor cu instalații speciale, care trebuie montate de cel care are obligația de a instala indicatoarele (*în cazul de față de inculpata General MPM Impex S.R.L.*) nu la iluminarea acestora de lumina stradală întrucât aceasta poate suferi defecțiuni ori întreruperi, ceea ce ar duce la ineficacitatea indicatoarelor nereflectorizante.

De altfel, o astfel de defecțiune s-a și produs în seara producerii accidentului, aceasta constituind la rândul său un factor favorizant ce s-a alăturat cauzalității reținute în cauză. Astfel, așa cum rezultă din fotografiile judiciare efectuate cu ocazia cercetării locului faptei, pe partea stângă a străzii Știrbei Vodă iluminat era funcțional doar parțial (*din primii cinci stâlpi începând cu primul de după intersecție, doar doi erau funcționali, restul având lămpile arse*). Deopotrivă, pe partea opusă, în proximitatea realizării lucrării de intervenție, se observă că un alt stâlp, cel care are atașat un indicator rutier cu semnificația „*Oprirea interzisă*”, nu este funcțional fără ca din examinarea fotografiilor judiciare să poată fi determinate cauzele.

În fine, un ultim argument ce își are sursa chiar în cadrul normativ evocat deja, este acela că, în cazul lucrărilor executate pe artere magistrale și de legătură din mediul urban, este obligatorie în toate situațiile folosirea de indicatoare retroreflectorizante, completate cu lămpi cu lumină galbenă intermitentă.

Tribunalul subliniază că obligația de a asigura și folosi mijloace auxiliare de semnalizare retroreflectorizante (*indicatoare rutiere temporare și balize*) și de a le amplasa potrivit cadrului normativ în vigoare revine inculpatei General MPM Impex S.R.L. și

reprezentantului legal al acesteia, inculpatul Mazilu Petre, cel care în fapt și în drept deținea și deține controlul persoanei juridice.

Infracțiunea dedusă judecății a fost săvârșită în realizarea obiectului de activitate al General MPM Impex S.R.L.

Cât privește modalitatea defectuoasă și neglijentă de semnalizare a obstacolelor existente pe carosabil, Tribunalul constată că aceasta le este imputabilă, cu forma de vinovăție a culpei cu prevedere, inculpatului Mazilu Petre și inculpatei General MPM Impex S.R.L.

Așa cum rezultă din declarațiile tuturor martorilor relevanți sub acest aspect și din declarația inculpatului Mazilu Petre, muncitorii au realizat semnalizarea rutieră în acord cu modul în care aceștia au fost instruiți în cadrul inculpatei General MPM Impex S.R.L.

Însă existența instruirii nu echivalează cu calitatea și eficacitatea acestora, mai ales în condițiile în care din probele administrate a rezulat necunoașterea cadrului legislativ relevant chiar de către acei angajați ai inculpatei General MPM Impex S.R.L. care trebuiau să facă instruirea muncitorilor.

Lipsa unei instruirii efective și eficiente este relevată chiar de modalitatea total nelegală de realizare a semnalizării rutiere la lucrarea din strada Vodă, prin amplasarea unor indicatoare rutiere nereflectorizante pe partea carosabilă, foarte aproape de cele trei gropi săpate, și stabilizarea acestora cu sacru cu mixtură colatică.

Ca atare, amplasarea nelegală a indicatoarelor rutiere nu poate fi imputată muncitorilor, în condițiile în care aceștia, persoane fără vreo pregătire deosebită, au urmat indicațiile primite de la reprezentanții inculpatei General MPM Impex S.R.L.

Inculpatul Mazilu Petre, cel care conduce și controlează inculpata General MPM Impex S.R.L., este cel care luând deciziile în cadrul firmei, avea obligația de a asigura respectarea normelor legale în realizarea activității societății.

În schimb din rațiuni de eficacitate economică (*ținând reducerea costurilor și mărirea profitului*) inculpatul Mazilu Petre a optat pentru reducerea costurilor aferente siguranței și realizării rutiere a lucrărilor.

Diminuarea costurilor s-a realizat prin: lipsa unei instruirii efective a personalului din cadrul firmei (*inclusiv a celui care apoi ar fi urmat să asigure instruirea muncitorilor*) cu privire la modul corect și eficient de realizare a semnalizării rutiere, instruire care să fi fost făcută de persoane calificate; realizarea indicatorilor rutier în atelierul propriu al firmei, în mod artizanal; folosirea de folii nereflectorizante, mai ieftine decât cele reflectorizante, pentru realizarea indicatoarelor rutiere.

În consecință, ținând seama de probele administrate în cauză, astfel cum au fost analizate anterior, Tribunalul constată că faptele există, *dincolo de orice îndoială rezonabilă*, și au fost comise de inculpați.

În drept, fapta inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. constând în aceea că, prin încălcarea dispozițiilor legale privind executarea semnalizării rutiere, nu au luat măsuri pentru instruirea angajaților cu privire la modalitatea corectă de realizare a semnalizării rutiere aferente lucrărilor executate partea carosabilă și au pus la dispoziția angajaților semne rutiere realizate artizanal, neconforme standardelor de siguranță, faptă care a avut ca urmare realizarea total necorespunzătoare a semnalizării rutiere aferente unei lucrări executate pe strada Știrbei Vodă, punând astfel participanții la trafic care circulau pe această

arteră de circulație într-o situație de risc de accident de circulație, faptă care a avut ca urmare producerea la data de 20 octombrie 2015 a unui accident de circulație în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ucidere din culpă, în modalitatea normativă prevăzută de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

Dat fiind faptul că, în baza analizei expuse anterior, s-a stabilit că fapta există, fiind probată mai presus de orice îndoială rezonabilă, și că aceasta a fost săvârșită de către inculpații Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L., Tribunalul constată că este legal posibilă angajarea răspunderii penale a acestora.

Pentru a stabili în concret pedeapsa, Tribunalul va avea în vedere că pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a inculpatului, iar scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de asemenea, Tribunalul va ține cont și de faptul că prin eventualitatea executării pedepsei se urmărește formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială, fără însă ca executarea pedepsei să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească persoana inculpatului.

În procesul de individualizare a pedepsei principale ce va fi stabilită în sarcina inculpaților, Tribunalul constată că, potrivit normelor incidente, pentru infracțiunea dedusă judecării se prevede pedeapsa închisorii cuprinsă între 2 (doi) și 7 ani (ani), fără reținerea de cauze de atenuare.

În același sens, art. 74 din Codul penal prevede că stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; modul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială. Prin urmare, pentru stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța, în aplicarea dispozițiilor legale menționate, va avea în vedere toate circumstanțele reale și personale în care a fost săvârșită fapta.

Chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces lăsat la aprecierea judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci dimpotrivă, el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, în lumina criteriilor generale de individualizare a pedepsei, care sunt obligatorii pentru instanță. De altfel, ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite în vederea realizării scopului său, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii și duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care îl prezintă, în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei, pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Totodată, instanța trebuie să aibă în vedere că exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei infractorului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni. Fermitatea cu

care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărirea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție a făptuitorului.

Doar o pedeapsă justă și proporțională este de natură să creeze aptitudinea subiectivă a inculpaților de a se corija și elibera de deprinderile antisociale care l-au antrenat pe calea săvârșirii de infracțiuni.

Sub aspectul gravității infracțiunii deduse judecătii, Tribunalul reține că fapta de care sunt acuzați inculpații prezintă o *gravitate destul de ridicată*, ce rezultă din modul defectuos de organizare a activității persoanei juridice de către organele de conducere pentru o lungă perioadă de timp, faptă ce a condus în final la decesul unei persoane.

Raportat la circumstanțele personale ale inculpaților, Tribunalul reține că inculpatul Mazilu Petre este în vârstă de 69 ani, căsătorit, cu studii superioare, fiind asociat unic și administrator al persoanei juridice inculpate. În privința inculpatei persoane juridice, Tribunalul reține că aceasta nu este cunoscută cu antecedente penale și are o lungă activitate în domeniul de activitate.

De asemenea, la individualizarea pedepselor, Tribunalul va ține seama că inculpații au avut o atitudine nesinceră pe înreg parcursul procesului penal, contestând fapta reținută în sarcina acestora.

În fine la individualizarea cuantumului pedepsei amenzii pentru persoana juridică, Tribunalul va avea în vedere celelalte obligații ale persoanei juridice, astfel cum rezultă din actele existente la dosar, precum și obligațiile civile care urmează să fie stabilite în prezenta cauză.

De asemenea, pentru prevenirea partenerilor de afaceri în legătură cu modul defectuos de organizare a activității inculpatei, care a favorizat în final comiterea de infracțiuni, dar și pentru a preveni săvârșirea de infracțiuni de acest gen de către alte persoane juridice, Tribunalul va aplica inculpatei o pedeapsă complementară ce va fi individualizată în dispozitivul prezentei hotărâri.

Având în vedere circumstanțele reale anterior menționate și persoana inculpaților, Tribunalul consideră că faptele inculpaților prezintă un grad de pericol social concret care impun stabilirea unor pedepse peste minimul prevăzut de lege.

Așadar, constatând că faptele există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpați, instanța va condamna pe fiecare dintre inculpați la pedepsele care vor fi arătate în continuare, apreciind că pedepsele astfel cum vor fi stabilite și aplicate sunt de natură să asigure atingerea scopurilor preventiv-educative și sancționatorii ale pedepsei.

Față de toate considerentele reținute mai sus, în baza art. 396 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală va condamna pe inculpatul Mazilu Petre la pedeapsa de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, faptă prev. și ped. de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei aplicate prin prezenta hotărâre inculpatului Mazilu Petre, Tribunalul consideră că dispunerea executării acesteia în regim de

detenție ar fi prea severă în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite, dar și cu pericolozitatea autorului acesteia.

Nu în ultimul rând, instanța apreciază că inculpatul Mazilu Petre, pe parcursul procesului penal, a făcut eforturi pentru a rămâne integrat în societate, astfel că introducerea acestuia în mediul carceral la aproape 8 ani de la comiterea faptei este apreciată ca nefiind oportună.

În baza art. 67 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 (trei) ani, *pedeapsa complementară urmând a se executa conform art. 68 alin. (1) lit. b) din Codul penal.*

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, *care se va executa în cazul în care pedeapsa principală a închisorii va deveni executabilă.*

În baza art. 91 din Codul penal va dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe durata unui termen de supraveghere de 3 (trei) ani, termen stabilit în condițiile art. 92 alin. (1) din Codul penal și care curge de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În baza art. 93 alin. (1) din Codul penal va obliga inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune București, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 94 alin. (1) din Codul penal pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. 1 lit. c)-e) din Codul penal se vor comunica de către inculpat Serviciului de Probațiune București.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pe durata termenului de supraveghere, va impune inculpatului să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) din Codul penal, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 5 sau în cadrul Administrației Lacuri, Parcuri și Agreement București, pe o perioadă de 100 de zile lucrătoare.

În baza art. 91 alin. (4) din Codul penal va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 din Codul penal, a căror nerespectare are drept urmare revocarea beneficiului suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 396 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală rap. la art. 136 alin. (2) și art. 137 alin. (2) și (4) lit. c) din Codul penal va condamna pe inculpata General MPM Impex S.R.L. la pedeapsa amenzii penale constând în 220 de zile-amendă, suma corespunzătoare unei zile-amendă fiind de 1.500 lei, inculpata urmând a plăti statului o

amendă penală în cuantum de 330.000 lei, pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, faptă prev. și ped. de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

În baza art. 138 alin. (1) rap. la art. 136 alin. (3) lit. f) și art. 145 din Codul penal va aplica inculpatei pedeapsa complementară constând în publicarea hotărârii de condamnare, prin intermediul unui post național de televiziune, în număr de 5 apariții, cel puțin una pe săptămână, apariții constând în citirea și afișarea simultan, pe o durată de minim 1 minut, a extrasului din hotărârea de condamnare privitor la inculpată, conținând descrierea faptei pentru care s-a dispus condamnarea, astfel cum a fost reținută în considerentele hotărârii de condamnare, încadrarea juridică și pedeapsa aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă în formă agravată.

Pe latură civilă, Tribunalul reține că Direcția Generală de Poliție a Municipiului București s-a constituit parte civilă în cursul urmăririi penale cu suma de 89.606,24 lei reprezentând prejudiciul adus prin avarierea motocicletei și dăstrugerea echipamentului polițistului rutier.

Prin declarația dată la data de 1 iulie 2016, partea civilă Gigină Cornel-Relucă s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 3 milioane euro reprezentând daune morale și suma de 43.886 lei reprezentând daune materiale.

Prin declarația dată la data de 1 iulie 2016, partea civilă Gigină Ioana-Raluca s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 3 milioane euro reprezentând daune morale și suma de 43.886 lei reprezentând daune materiale .

Prin declarația dată la data de 1 iulie 2016, partea civilă Gigină Ioana-Raluca s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 3 milioane euro reprezentând daune morale și suma de 43.886 lei reprezentând daune materiale.

În cursul procedurii de cameră preliminară, prin cererea depusă la dosarul cauzei la data de 19 octombrie 2018, partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a arătat că înțelege să își mărească întinderea pretențiilor cu suma de 90.594 lei reprezentând despăgubirea achitată părții civile Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca conform art. 4 alin. (3) din H.G. nr. 1083/2008 privind asigurarea despăgubirilor de viață, sănătate și bunuri ale polițiștilor (forma în vigoare la data achitării despăgubirii), suma totală cu care s-a constituit parte civilă în procesul penal fiind de 180.200,24 lei (filele nr. 11-12, vol. I, dosar instanță).

La primul termen de judecată stabilit în cauză, părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen au depus la dosarul cauzei o cerere completatoare a cererii de constituire de parte civilă, arătând că solicită obligarea inculpaților și a părților responsabile civilmente la plata următoarelor despăgubiri:

a) suma de 1.500.000 euro, echivalent în lei la cursul BNR din ziua plății, cu titlu de daune morale către partea civilă Gigină Carmen, mama defunctului Gigină Bogdan-Cosmin;

b) suma de 1.500.000 euro, echivalent în lei la cursul BNR din ziua plății, cu titlu de daune morale către partea civilă Gigină Cornel-Relucă, tatăl defunctului Gigină Bogdan-Cosmin;

c) suma de 200.000 lei cu titlu de prejudiciu material-cheltuieli ocazionate de înmormântarea defunctului Gigină Bogdan-Cosmin, cheltuieli cu monumentul funerar, cheltuieli determinate de ritualurile creștinești- (filele nr. 78-88, vol. I, dosar instanță).

La data de 19 octombrie 2020, partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca a depus la dosarul cauzei o cerere de modificare a cererii de constituire de parte civilă, arătând că își micșorează pretențiile morale și materiale la suma de 1.500.000 euro reprezentând daune morale și suma de 4.700 lei reprezentând daune materiale (filele nr. 42-43, vol. I, dosar instanță).

În dovedirea pretențiilor materiale, părțile civile au depus la dosarul cauzei înscrisuri (filele nr. 189-245, vol. II, d.u.p., filele nr. 14-15, 18-32, 89-106 și 168-209, vol. I, dosar instanță).

Răspunderea pentru fapta ilicită cauzatoare de prejudicii este o parte componentă a răspunderii sociale ce revine fiecărei persoane pentru faptele sale. Fapta ilicită cauzatoare de prejudicii angajează răspunderea civilă delictuală care, ca natură juridică, este o sancțiune specifică dreptului civil, cu caracter reparator, fără a fi în același timp o pedeapsă. Așadar, fapta ilicită cauzatoare de prejudicii declanșează o răspundere civilă delictuală al cărei conținut îl constituie obligația civilă de reparare a prejudiciului cauzat.

În cazurile în care faptele ilicite cauzatoare de prejudicii constituie, în același timp, și infracțiuni, pe lângă răspunderea penală și cumulativ cu această răspundere, se va angaja și răspunderea civilă delictuală.

În acest sens, prevederile art. 19 alin. (1) din Codul de procedură penală dispun că acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru producerea prejudiciului produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale. Conform alin. (4) al aceluiași articol, acțiunea civilă se soluționează în cadrul procesului penal dacă prin aceasta nu se depășește durata rezonabilă a procesului iar conform alin. 5 repararea prejudiciului material și moral se face potrivit dispozitiilor legii civile.

Potrivit art. 1349 alin. (1) din Codul civil, orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane iar conform alin. (2) cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.

Potrivit art. 1257 (1) din Codul civil, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, iar conform alin. (2) autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.

Din dispozițiile legale citate rezultă că, pentru a fi atrasă răspunderea civilă delictuală a unei persoane, este necesară îndeplinirea a patru condiții, respectiv existența unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția autorului faptei ilicite.

Referitor la acoperirea prejudiciului nepatrimonial, legislația și practica judiciară nu au stabilit criterii precise de determinare a daunelor morale, însă instanța trebuie întotdeauna să stabilească un echilibru între acestea și sumele de bani acordate, astfel încât nici să nu

reprezintă o despăgubire derizorie, dar nici să nu reprezinte o îmbogățire nejustificată a părților civile.

În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că daunele morale trebuie stabilite de instanța de judecată prin evaluare, însă pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale susceptibile în mod rezonabil să fi fost cauzate prin fapta inculpatului, precum și toate consecințele acestora, așa cum rezultă din probele administrate (ICCJ Secția penală, Decizia nr. 2617/2009; ICCJ Secția penală, Decizia 159/A/04.05.2017).

Tot Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat faptul că, deoarece este vorba de lezarea unor valori fără conținut economic și de protejarea unor drepturi care intră, ca element al vieții private, în sfera art. 1 (dreptul la viață) din Convenția europeană, dar și de valori apărute de art. 22 din Constituție și art. 58 din Codul civil, existența prejudiciului este circumscrisă condiției aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă corespunzătoare a prejudiciului real și efectiv produs victimei.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Tolstoy Miloslovsky contra Regatului Unit, a stabilit că *despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere și gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii aduse acestora*. Așadar, la stabilirea quantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral instanța de judecată va avea în vedere următoarele criterii: *consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit*.

În privința daunelor morale, instanța apreciază că în cauză sunt întrunite cele patru condiții ale răspunderii civile delictuale, existența unei fapte ilicite și existența unui prejudiciu, între cele două componente ale răspunderii civile menționate existând legătură de cauzalitate directă, vinovăția în comiterea faptei ilicite revenind integral inculpaților, după cum s-a reținut și anterior.

Tribunalul își însușește pe deplin argumentele părților civile referitoare la greua încercare la care au fost supuse și la traumele suferite prin decesul fiului și soțului Gigină Bogdan-Cosmin. Sub aspectul intensității suferințelor psihice trăite de o persoană, este îndeobște cunoscut că pierderea unei persoane dragi constituie un eveniment deosebit de dureros, mai ales în contextul în care decesul acestuia intervine la o vârstă tânără și nu survine din cauze naturale, ci intempestiv, ca urmare a unui accident violent de circulație.

Cu toate acestea, fără a pune la îndoială suferințele psihice pricinuite de decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin și durerea la care au fost supuse părțile civile prin producerea accidentului rutier, Tribunalul apreciază că daunele morale nu au rolul de a asigura suportul material al existenței părților civile, pentru întreaga viață, ci de a compensa, într-un mod lipsit de ostentație, durerea pricinuită de suferințele psihice, astfel încât quantumul lor trebuie să fie moderat, fără a se constitui într-un prilej de îmbogățire fără justă cauză de pe urma unui accident rutier produs din culpa unei alte persoane.

Astfel, în raport de consecințele negative suferite de părțile civile pe plan psihic, în raport de importanța valorilor morale lezate și de măsura în care au fost lezate aceste valori, având în vedere intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care a fost afectată situația familială și socială a părții civile, Tribunalul apreciază echitabilă achitarea sumei de 100.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către fiecare dintre părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen, și suma de 250.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca.

În ceea ce privește prejudicial material suferit, Tribunalul constată că părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen au depus înscrisuri de creștitoare doar pentru suma de 37.478,71 lei, iar partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca pentru suma de suma de 4.700 lei, astfel că acțiunile civile împotriva inculpaților condamnați vor fi admise în aceste limite.

Prin urmare, în baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală va respinge, ca neîntemeiate, acțiunile civile exercitate de părțile civile Gigină Cornel-Relucă, Gigină Carmen și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca împotriva inculpatului Oprea Gabriel și părților responsabile civilmente Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Finanțelor Publice.

În baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală va respinge, ca neîntemeiată, acțiunea civilă exercitată de partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București împotriva inculpatului Oprea Gabriel.

În baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală cu referire la art. 1357 și art. 1382 din Codul civil va admite în parte acțiunile civile exercitate de părțile civile Gigină Cornel-Relucă, Gigină Carmen și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca împotriva inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. și, pe cale de consecință, va dispune obligarea acestora la plata în solidar a următoarelor despăgubiri:

- suma de 37.478,71 lei reprezentând daune materiale către părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen;

- suma de 100.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către fiecare dintre părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen;

- suma de 4.700 lei reprezentând daune materiale către partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca;

- suma de 250.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca.

Va respinge în rest, ca neîntemeiate, acțiunile civile exercitate de părțile civile Gigină Cornel-Relucă, Gigină Carmen și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca.

Drept consecință a soluției de achitare în privința inculpatului Oprea gabriel, în baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală va ridica măsura asigurătorie a sechestrului asigurător instituită prin ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 06.12.2016 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-

Secția de Combatere a Corupției și aplicată prin procesul verbal din data de 7 decembrie 2016 cu privire la următoarele bunuri imobile aparținând inculpatului Oprea Gabriel :

- 1) ½ din imobilul situat în loc. Venus, jud. Constanța Lot 4- Zona Restaurant Espanada;
- 2) ½ din imobilul situat în loc. Venus, jud. Constanța Lot 5- Zona Restaurant Espanada;
- 3) ½ din imobilul situat în loc. Venus, str. Nicolae Iorga, nr. 42, ap. 3, jud. Constanța, înscris în cartea funciară nr. 108008,;
- 4) ½ din imobilul situat în loc. Venus, str. Nicolae Iorga nr. 42, ap. 3, jud. Constanța, înscris în cartea funciară nr. 108008-C1-U1.

Totodată, ținând cont de cuantumul despăgubirilor civile acordate în cauză, în baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală va restrânge măsura asigurătorie a sechestrului asigurător instituită prin ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 6 decembrie 2016 și ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 3 aprilie 2017 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Secția de combatere a corupției cu privire la bunurile imobile și cele mobile aparținând inculpatei General MPM Impex S.R.L., urmând ca măsura asigurătorie să fie menținută până la concurența sumelor la plata cărora inculpata a fost obligată cu titlu de daune materiale și morale.

Având în vedere data instituirii sechestrului asigurător și constatând că în perioada scursă bunurile au suferit în mod cert o depreciere ca urmare a uzurii, pentru a nu prejudicia părțile civile care ar putea fi puse în imposibilitate de a-și îndești creanța, în baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală va menține în integralitate sechestrul asigurător aplicat cu privire la bunurile mobile aparținând inculpatei General M.P.M. Impex S.R.L., astfel cum acestea au fost individualizate în procesul verbal de aplicare a sechestrului din data de 4 decembrie 2017 (filele nr. 158-160, vol. XVII, d.u.p.).

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală va restrânge măsura asigurătorie a sechestrului asigurător instituită prin ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 6 decembrie 2016 și ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 13 noiembrie 2017 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Secția de combatere a corupției cu privire la bunurile imobile aparținând inculpatului Mazilu Petre, urmând ca măsura asigurătorie să fie menținută până la concurența sumelor la plata cărora inculpatul a fost obligat cu titlu de daune materiale și morale.

Având în vedere cuantumul despăgubirilor acordate în cauză și ținând cont de valoarea imobilului sechestrat (conform valorii de piață actuale depășește valoarea despăgubirilor acordate), în baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală va menține sechestrul asigurător aplicat cu privire la 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 311-313, sector 5, compus din teren în suprafață de 13.600 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 212564 (număr de carte funciară vechi 47588) a localității București, sector 5, având numărul cadastral 212564.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală va ridica sechestrul asigurător aplicat cu privire la următoarele bunuri imobile aparținând inculpatului Mazilu Petre:

- 1) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 307-309, sector 5, compus din teren în suprafață de 10.500 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 212586 (număr de carte funciară vechi 47319) a localității București, sector 5, având numărul cadastral 212586;
- 2) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 286, sector 5, compus din teren în suprafață de 3.000 m.p, imobil înscris în cartea funciară nr. 218491 (număr de carte funciară vechi 61730) a localității București, sector 5, având numărul cadastral 218491;
- 3) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 284, sector 5, compus din

teren în suprafață de 3.400 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 227923 a localității București, sector 5, având numărul cadastral 227923;

4) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 282, sector 5, compus din teren în suprafață de 3.300 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 227941 a localității București, sector 5, având numărul cadastral 227941;

5) 1/2 din imobilul situat în București, str. Sălaj, nr. 544-550, sector 5, compus din teren în suprafață de 9.501 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 231516 a localității București, sector 5, având numărul cadastral 231516;

6) 1/2 din imobilul situat în comuna Popești-Leordeni, județul Ilfov, compus din teren în suprafață de 54.800 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 105801 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea (număr de carte funciara vechi 4275), având numărul cadastral CAD 3846;

7) 1/2 din imobilul situat în comuna Măgurele, județul Ilfov, compus din teren în suprafață de 8.106 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 54820 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea, având numărul cadastral CAD 1780;

8) 1/2 din imobilul situat în comuna Glina, județul Ilfov, compus din teren în suprafață de 6.008 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 51970 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea, având numărul cadastral CAD 1425/3;

9) 1/2 din imobilul situat în comuna Glina, județul Ilfov, compus din teren în suprafață de 6.008 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 53956 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea, având numărul cadastral CAD 1425/4;

10) teren situat în satul Cocani, com. Crevedia, jud. Dâmbovița, tarlăua 2, parcela 7/3/7;

11) teren situat în satul Cocani, com. Crevedia, jud. Dâmbovița, tarlăua 2, parcela 7/3/8;

12) teren situat în satul Cocani, com. Crevedia, jud. Dâmbovița, tarlăua 2, parcela 7/7/7;

13) teren situat în satul Cocani, com. Crevedia, jud. Dâmbovița, tarlăua 2, parcela 7/3/4.

În baza art. 274 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală va obliga pe inculpații Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. la plata sumei de câte 7.750 lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat (7.500 lei pentru faza de urmărire penală și 8.000 lei pentru faza de cameră preliminară și judecată).

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare ocazionate de desfașurarea procesului penal pornit împotriva inculpatului Oprea Gabriel vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

1. În baza art. 396 alin. (5) din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală achită pe inculpatul Oprea Gabriel (...) pentru săvârșirea în fracțiunii de ucidere din culpă, faptă prev. și ped. de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

II. În baza art. 396 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală condamnă pe inculpatul Mazilu Petre (...) la pedeapsa de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, faptă prev. și ped. de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

În baza art. 67 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 (doi) ani, *pedeapsa complementară urmând a se executa conform art. 68 alin. (1) lit. b) din Codul penal.*

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, *care se va executa în cazul în care pedeapsa principală a închisorii va deveni executabilă.*

În baza art. 91 din Codul penal dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe durata unui termen de supraveghere de 3 (trei) ani, termen stabilit în condițiile art. 92 alin. (1) din Codul penal și care curge de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În baza art. 93 alin. (1) din Codul penal obligă inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune București, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 94 alin. (1) din Codul penal pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. (1) lit. c)-e) din Codul penal se comunică de către inculpat Serviciului de Probațiune București.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pe durata termenului de supraveghere, impune inculpatului să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) din Codul penal, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă remunerată în folosul comunității în cadrul în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 5 sau în cadrul Administrației Lacuri, Parcuri și Agrement București, pe o perioadă de 100 de zile lucrătoare.

În baza art. 91 alin. (4) din Codul penal atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 din Codul penal, a căror nerespectare are drept urmare revocarea beneficiului suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

III. În baza art. 396 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală rap. la art. 136 alin. (2) și art. 137 alin. (2) și (4) lit. c) din Codul penal condamnă pe inculpata General MPM Impex S.R.L. (cu sediul social în mun. București, strada Bascov, nr. 8-12, sector 5, număr de ordine din registrul comerțului J40/4231/1997, cod unic de înregistrare fiscală 9509637) la pedeapsa amenzii penale constând în 220 de zile-amendă, suma corespunzătoare unei zile-amendă fiind de 1.500 lei, inculpata urmând a plăti statului o amendă penală în cuantum de

330.00 lei, pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, faptă prev. și ped. de art. 197 alin. (1) și (2) din Codul penal.

În baza art. 138 alin. (1) rap. la art. 136 alin. (3) lit. f) și art. 145 din Codul penal aplică inculpatei pedeapsa complementară constând în publicarea hotărârii de condamnare, prin intermediul unui post național de televiziune, în număr de 5 apariții, cel puțin una pe săptămână, apariții constând în citirea și afișarea simultan, pe o durată de minim 1 minut, a extrasului din hotărârea de condamnare privitor la inculpată, conținând descrierea faptei pentru care s-a dispus condamnarea, astfel cum a fost reținută în considerentele hotărârii de condamnare, încadrarea juridică și pedeapsa aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă în formă agravată.

În baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală respinge, ca neîntemeiate, acțiunile civile exercitate de părțile civile Gigină Cornel-Relucă, Gigină Carmen și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca împotriva inculpatului Oprea Gabriel și părților responsabile civilmente Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Finanțelor Publice.

În baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală respinge, ca neîntemeiată, acțiunea civilă exercitată de partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București împotriva inculpatului Oprea Gabriel.

În baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală cu referire la art. 1357 și art. 1382 din Codul civil admite în parte acțiunile civile exercitate de părțile civile Gigină Cornel-Relucă, Gigină Carmen și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca împotriva inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. și, pe cale de consecință, dispune obligarea acestora la plata în solidar a următoarelor despăgubiri:

- suma de 37.478,71 lei reprezentând daune materiale către părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen;
- suma de 100.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către fiecare dintre părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen;
- suma de 4.700 lei reprezentând daune materiale către partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca;
- suma de 250.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca.

Respinge în rest, ca neîntemeiate, acțiunile civile exercitate de părțile civile Gigină Cornel-Relucă, Gigină Carmen și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală ridică măsura sigeurătorie a sechestrului asigurător instituită prin ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 06.12.2016 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție Secția de Combatere a Corupției și aplicată prin procesul verbal din data de 7 decembrie 2016 cu privire la următoarele bunuri imobile aparținând inculpatului Oprea Gabriel:

- 1) ½ din imobilul situat în loc. Venus, jud. Constanța Lot 4- Zona Restaurant Espanada;
- 2) ½ din imobilul situat în loc. Venus, jud. Constanța Lot 5- Zona Restaurant Espanada;
- 3) ½ din imobilul situat în loc. Venus, str. Nicolae Iorga, nr. 42, ap. 3, jud. Constanța, înscris în cartea funciară nr. 108008,;
- 4) ½ din imobilul situat în loc. Venus, str. Nicolae Iorga, nr. 42, ap. 3, jud. Constanța, înscris în cartea funciară nr. 108008-C1-U1.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală restrânge măsura asigurătorie a sechestrului asigurător instituită prin ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 6 decembrie 2016 și ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 3 aprilie 2017 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Secția de combatere a corupției cu privire la bunurile imobile și cele mobile aparținând inculpatei General MPM Impex S.R.L., urmând ca măsura asigurătorie să fie menținută până la concurența sumelor la plata cărora inculpata a fost obligată cu titlu de daune materiale și morale.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală menține în integralitate sechestrul asigurător aplicat cu privire la bunurile mobile aparținând inculpatei General M.P.M. Impex S.R.L., astfel cum acestea au fost individualizate în procesul verbal de aplicare a sechestrului din data de 4 decembrie 2017.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală restrânge măsura asigurătorie a sechestrului asigurător instituită prin ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 6 decembrie 2016 și ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 13 noiembrie 2017 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Secția de combatere a corupției cu privire la bunurile imobile aparținând inculpatului Mazilu Petre, urmând ca măsura asigurătorie să fie menținută până la concurența sumelor la plata cărora inculpatul a fost obligat cu titlu de daune materiale și morale.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală menține sechestrul asigurător aplicat cu privire la 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 311-313, sector 5, compus din teren în suprafață de 13.600 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 212564 (număr de carte funciară vechi 47588) a localității București, sector 5, având numărul cadastral 212564.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală ridică sechestrul asigurător aplicat cu privire la următoarele bunuri imobile aparținând inculpatului Mazilu Petre:

- 1) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 307-309, sector 5, compus din teren în suprafață de 19.500 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 212586 (număr de carte funciară vechi 47319) a localității București, sector 5, având numărul cadastral 212586;
- 2) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 286, sector 5, compus din teren în suprafață de 2.000 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 218491 (număr de carte funciară vechi 61730) a localității București, sector 5, având numărul cadastral 218491;
- 3) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 284, sector 5, compus din teren în suprafață de 3.400 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 227923 a localității București, sector 5, având numărul cadastral 227923;
- 4) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 282, sector 5, compus din teren în suprafață de 3.300 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 227941 a localității București, sector 5, având numărul cadastral 227941;
- 5) 1/2 din imobilul situat în București, str. Sălaj, nr. 544-550, sector 5, compus din teren în suprafață de 9.501 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 231516 a localității București, sector 5, având numărul cadastral 231516;
- 6) 1/2 din imobilul situat în comuna Popești-Leordeni, județul Ilfov, compus din teren în suprafață de 54.800 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 105801 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea (număr de carte funciară vechi 4275), având numărul cadastral CAD 3846;
- 7) 1/2 din imobilul situat în comuna Măgurele, județul Ilfov, compus din teren în suprafață de 8.106 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 54820 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea, având numărul cadastral CAD 1786;

8) 1/2 din imobilul situat în comuna Glina, județul Ilfov, compus din teren în suprafață de 6.008 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 51970 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea, având numărul cadastral CAD 1425/3;

9) 1/2 din imobilul situat în comuna Glina, județul Ilfov, compus din teren în suprafață de 6.008 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 53956 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea, având numărul cadastral CAD 1425/4;

10) teren situat în satul Cocani, com. Crevedia, jud. Dâmbovița, tarlăua 2, parcela 7/3/7;

11) teren situat în satul Cocani, com. Crevedia, jud. Dâmbovița, tarlăua 2, parcela 7/3/8;

12) teren situat în satul Cocani, com. Crevedia, jud. Dâmbovița, tarlăua 2, parcela 7/7/7;

13) teren situat în satul Cocani, com. Crevedia, jud. Dâmbovița, tarlăua 2, parcela 7/3/4.

În baza art. 274 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală obligă pe inculpații Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. la plata sumei de câte 7.750 lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat (7.500 lei pentru faza de urmărire penală și 8.000 lei pentru faza de cameră preliminară și judecată).

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare ocazionate de desfășurarea procesului penal pornit împotriva inculpatului Oprea Gabriel rămân în sarcina statului.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată, astăzi, 6 martie 2023, prin punerea hotărârii la dispoziția părților și a Ministerului Public – Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție, prin mijlocirea grefei instanței.

PRESEDINTE
IVANCIUC SORIN-VASILE

GREFIER
ITIC AURELIA